

Liahona

**Ezra en
Flora Benson:
gelijkwaar-
dige partners
in het werk van
de Heer, p. 32**

**Onderwijzen zoals
de Heiland, p. 24**

**De belangrijkste persoon
in uw leven, p. 56**

Kleine handen, groot verschil, p. 64

*'Het zout is goed,
maar als het zout
zijn smaak verloren
heeft, waarmee
zal het smakelijk
gemaakt worden?'*

Lukas 14:34

Links: winterse dageraad op het
Ein Gedi-strand van de Dode Zee,
met zout op de voorgrond.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Volg de profeten**
President Thomas S. Monson
- 7 Huisbezoekboodschap: De eigenschappen van Jezus Christus: gehoorzame Zoon**

HOOFDARTIKELEN

- 18 Welke keuzes gaan jullie maken?**
Ouderling Russell M. Nelson
Zorg ervoor om in deze tijd van je leven waarin je voor zoveel keuzes staat de juiste te maken.

- 24 Wat voor leerkrachten behoren wij te zijn?**
Algemeen zondagschoolpresidium
De Heiland kan ons het beste leren hoe we in zijn evangelie moeten onderwijzen.

- 28 Profetische raad en tempelzegeningen**
Ouderling Koichi Aoyagi
Als we de profeet navolgen en aanbidding in de tempel een prioriteit maken, vloeien ons zegeningen toe.

- 32 Flora en ik: gelijkwaardige partners in het werk van de Heer**
Aaron L. West
Lees over de liefde en steun die Ezra Taft Benson, de dertiende president van de kerk, in zijn huwelijk met zijn vrouw, Flora, ondervond.

RUBRIEKEN

- 8 Notities oktoberconferentie 2014**
- 10 Wij spreken over Christus: Een uur met Hem waken**
Maritza Gonzales Espejo
- 12 Ons gezin, ons thuis: De weg naar een eeuwig gezin**
Garth en Sandy Hamblin
- 14 Bepiegelingen: Vuurvliegjes**
David Wright
- 15 Dienen in de kerk: Een aardappel voor de juffrouw**
Bonny Dahlsrud
- 16 Kerknieuws**
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Hoe weet ik dat de Heer me vergeven heeft?**
President Harold B. Lee

OP DE OMSLAG

Voorzijde: foto met dank aan de bibliotheek voor kerkgeschiedenis. Binnenkant vooromslag: foto Gilad Mass.

42

42 Vaak samen beraadslagen: gezinsraad voor echt)paren

Nichole Eck

Hoe u zinvolle en geslaagde gezinsraden kunt houden.

46 De moed om te trouwen

Christian Hägglund

Ik wist dat een huwelijk voor mij de volgende stap was, maar ik wilde wachten tot de Heer me dat zei.

50

48 JMJV-thema 2015

Algemene presidiums van de jonge-vrouwen en de jongemannen

Door het jaarthema van de wekelijkse activiteitenavond gaan we begrijpen hoe we onze hemelse Vader het beste kunnen dienen.

50 Stap voor stap

Hillary Olsen

Jongeren in Italië vertellen hoe ze God met heel hun hart, macht, verstand en sterkte dienen.

53 God met heel je hart, macht, verstand en sterkte dienen

Hoe breng je het JMJV-thema van dit jaar in praktijk? Hier volgen enkele ideeën.

55 Poster: Begeef je in zijn dienst

56 Waarom is Jezus Christus belangrijk voor mij?

Hier volgen vijf redenen waarom de Heiland de belangrijkste Persoon in je leven kan zijn.

60 Hoe je eeuwige doelen bereikt

Ouderling Robert D. Hales

Deze vier doelen zullen je bij het vervullen van je zending op deze aarde vreugde geven.

61 Hoe ik het weet: Het middelpunt van mijn leven

Roberto Pacheco Pretel

Christus in Amerika? De zendelingen moesten zich vergist hebben.

62 Aangestipt

63 Het beste geschenk geven

Mariela Rodriguez

Door de raad van de profeet op te volgen, kon ik het beste geschenk ooit geven.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: zoek een zitplaats in de bus.

72

64 Help ons een handje!

Net als deze kinderen kun jij laten zien dat je om andere mensen geeft door manieren te vinden om ze te helpen.

66 Leesuitdaging Nieuwe Testament

Met deze activiteit lees je dit jaar elke week een paar verzen in het Nieuwe Testament.

69 Iets goeds met mijn tijd doen

Clayton W.

70 Ons prikbord

71 Bijzondere getuige: Hoe kunnen de Schriften mij helpen?

President Boyd K. Packer

72 Het geheime wapen

Jessica Larsen

Ivy was de kleinste in onze klas — hoe kon zij ons nou helpen om te winnen?

74 Tijd voor de Schriften: Een reis om meer over Jezus Christus te weten te komen

76 Abby's top 10

Rosemary M. Wixom

Wat zijn uw tien voornaamste levensdoelen?

77 Figuren uit het Nieuwe Testament: Jezus onderwijst in de tempel

78 Bidden in de bus

Mitzy Jiménez Ramírez

Onze hemelse Vader kan je gebed horen, waar je ook bent

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van
de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence,
James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Publicatieassistent: Lisa C. López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact
op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172
492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds.
(Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten
voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of
thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de
bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht
kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North
Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 115 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt
gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

'Hoe je eeuwige doelen bereikt',
pagina 60, en **'Abby's top 10',** pagina
76: aan het begin van een nieuw jaar
denken uw familieleden en u misschien na
over doelen die u individueel of gezamen-
lijk wilt bereiken. U kunt het artikel van
zuster Rosemary M. Wixom lezen over de
tien belangrijkste doelen van een zekere
jongevrouw, en uw kinderen vragen om
zelf een lijstje met doelen samen te stellen.
Misschien hebben uw oudere kinderen iets
aan een gesprek over het artikel van ouder-
ling Robert D. Hales over eeuwige doelen
en het belang van plannen om die doelen
te bereiken. Moedig uw gezinsleden aan

om hun doelen op te schrijven en ze thuis
op een opvallende plek op te hangen.

'Leesuitdaging Nieuwe Testament',
pagina 66: u kunt overwegen om als
gezin de leesuitdaging aan te gaan en
het Nieuwe Testament te lezen. U kunt
eerst ieder gezinslid vragen om zijn of haar
lievelingsverhaal uit het leven van Jezus
Christus te vertellen. Ga vervolgens als
gezin naar gospelart.lds.org of scripturestories.lds.org,
waar u filmpjes en afbeeldingen
vindt die u bij het lezen kunt bekijken.
Of u kunt bij het lezen de verhalen
uitbeelden.

IN UW TAAL

De *Liahona* staat met ander kerkmateriaal in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Algemene conferentie, 8
Avondmaal, 10

Bekering, 12, 39, 80

Beslissingen, 4, 6, 18

Dienstbetoon, 15, 38, 41,
48, 50, 53, 55, 64

Doelen, 60, 76

Eeuwig leven, 14, 60, 76

Ezra Taft Benson, 32

Gebed, 78

Gehoorzaamheid, 7

Geloofsartikelen, 69

Gezin, 12, 28, 32, 42, 46

Huwelijk, 28, 32, 42, 46

Jezus Christus, 7, 10, 24,
56, 61, 74

Keuzevrijheid, 18

Liefde, 15

Nieuwe Testament, 66,
68, 74, 77

Onderwijs, 24

Opleiding, 18

Profeten, 28, 32

Respect, 72

Schriften, 66, 71

Tempelwerk, 12, 28

Twist, 62

Vergeving, 80

Verleiding, 14

Verzoening, 10

Voorsterfelijk leven, 18

Vriendelijkheid, 72

Zendingswerk, 40, 48, 53,
55, 63

President
Thomas S. Monson

VOLG DE profeten

Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog was ik bij de Amerikaanse marine. Ik was matroos, de laagste rang in de marine. Daarna werd ik matroos eerste klasse en onderofficier derde klasse.

Na de Tweede Wereldoorlog werd ik uit militaire dienst ontslagen. Maar ik besloot dat als ik ooit terug naar het leger zou gaan, ik dan officier wilde zijn. Ik dacht: Ik ga niet meer in de keuken werken of het dek schrobben als ik dat kan vermijden.

Na mijn ontslag ging ik bij de reservisten van de marine. Elke maandagavond ging ik naar de oefening. Ik studeerde erg hard om aan de academische vereisten te voldoen. Ik onderging allerlei soorten testen: mentale, lichamelijke en emotionele. En uiteindelijk kreeg ik het geweldige nieuws: 'U bent aangenomen als luitenant ter zee derde klasse bij de reservisten van de Amerikaanse marine.'

Dolblij toonde ik het aan mijn vrouw, Frances, en zei: 'Het is me gelukt! Het is me gelukt!' Ze omhelsde me en zei: 'Je hebt er hard voor gewerkt.'

Maar toen gebeurde er iets. Ik werd als raadgever in de bisschop van mijn wijk geroepen. De raadsvergadering van de bisschop vond op dezelfde avond als mijn marineoefening plaats. Ik wist dat dit een groot probleem was. Ik wist dat ik niet genoeg tijd had voor de marinereservisten én mijn plichten in de bisschop. Wat moest ik doen? Ik moest een beslissing nemen.

Ik bad erover. Vervolgens praatte ik met ouderling Harold B. Lee (1899–1973), toenmalig lid van het Quorum

der Twaalf Apostelen, die mijn ringpresident was geweest toen ik jong was. Ik zat tegenover hem aan tafel. Ik vertelde hem hoeveel die benoeming als officier voor me betekende. Ik toonde hem zelfs de benoemingsbrief die ik ontvangen had.

Hij dacht even na en zei: 'Ik zal u vertellen wat u moet doen, broeder Monson. Stuur een brief naar de marine, waarin u ze vertelt dat u die benoeming bij de reservisten niet kunt aanvaarden vanwege uw roeping als lid van de bisschop.'

De moed zonk me in de schoenen. Hij ging voort: 'Stuur vervolgens een brief naar de commandant van het twaalfde marinedistrict in San Francisco en vraag om uw ontslag bij de reservisten.'

Ik zei: 'Ouderling Lee, u begrijpt niet hoe het leger in mekaar zit. Ze zullen me die benoeming uiteraard niet geven als ik ze niet aanvaard, maar het twaalfde marinedistrict laat me niet zomaar gaan. Er is een oorlog aan de gang in Korea en als onderofficier zullen ze me zeker oproepen. Als ik dan toch opgeroepen moet worden, dan liefst als officier, maar dat zal niet gebeuren als ik deze benoeming niet aanvaard. Weet u zeker dat u me deze raad wilt geven?'

Ouderling Lee legde zijn hand op mijn schouder en zei als een vader: 'Broeder Monson, heb wat meer geloof. Het leger is niet voor u weggelegd.'

Ik ging naar huis. Ik stopte de met tranen bevlakte benoemingsbrief samen met het begeleidend schrijven terug in de envelop en weigerde de benoeming. Vervolgens

Ik zou mijn huidige positie in de kerk niet bekleden als ik de raad van ouderling Harold B. Lee niet had opgevolgd.

schreef ik een brief aan het twaalfde marinedistrict en verzocht om mijn ontslag bij de reservisten.

Mijn ontslag bij de marinereservisten werd als een van de laatsten vlak voor het uitbreken van de Koreaanse Oorlog verwerkt. Mijn compagnie werd opgeroepen. Zes weken na mijn aanstelling als raadgever in de bischop werd ik als bisschop van de wijk geroepen.

Ik zou mijn huidige positie in de kerk niet bekleden als ik de raad van een profeet niet had opgevolgd, als ik niet over die beslissing had gebeden, en als ik de volgende belangrijke waarheid niet had gewaardeerd: Gods wijsheid lijkt de mens vaak dwaasheid.¹ Maar de grootste les die we in het sterfelijk leven kunnen leren, is dat als God spreekt en zijn kinderen gehoorzamen, ze altijd gelijk hebben.

Men zegt dat de geschiedenis op kleine scharnieren draait. Dat geldt ook voor ons leven. Beslissingen bepalen onze bestemming. Maar we staan er niet alleen voor.

Als u het licht van de hemel wilt zien, als u de inspiratie van de

almachtige God wilt voelen, als u dat gevoel in uw boezem wilt hebben dat uw hemelse Vader u leidt, volg dan de profeten van God. Als u de profeten volgt, bent u veilig. ■

NOOT

1. Zie 1 Korinthe 2:14.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Weinig leden van de kerk zullen zoals president Monson persoonlijk advies van een apostel krijgen. Maar we kunnen wel gezegend worden door de leringen van profeten en apostelen te volgen. U kunt misschien de toespraken van president Monson in de vorige algemene conferentie nog eens lezen. (Lees ook zijn openings- en slotwoord.) Zoek naar specifieke raadgevingen of oproepen. U kunt samen met de leden die u bezoekt, bespreken wat u opvalt, en bedenken hoe u de raad van president Monson kunt toepassen.

Zie pagina 6 voor ideeën om deze boodschap aan jongeren en kinderen te brengen.

Raad voor moeilijke keuzes

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft verteld over een keer waarop hij profetische raad opvolgde. President Ezra Taft Benson (1899–1994) spoorde de leden tijdens een algemene conferentie aan om hun schulden af te betalen, en met name hun hypotheek.

President Eyring zei: 'Ik keek na de bijeenkomst mijn vrouw aan en vroeg: "Denk je dat we dat op de een of andere manier voor elkaar kunnen krijgen?" Aanvankelijk wisten we niet

hoe dat we dat moesten doen.' Maar tegen de avond had hij bedacht dat ze onroerend goed bezaten dat ze jarenlang zonder succes hadden geprobeerd te verkopen. 'We vertrouwden op God en [...] de boodschap van zijn dienstknecht, [dus] pleegden we een telefoontje. [...] Ik [kreeg] een antwoord dat tot op de dag van vandaag mijn vertrouwen in God en zijn dienstknechten sterkt.' Diezelfde dag had iemand een bod uitgebracht op het onroerend van de familie

Eyring dat net iets hoger was dan hun hypotheek. En zo werd de familie Eyring schuldenvrij. (Zie 'Vertrouw op God, ga dan heen en doe', *Liahona*, november 2010, pp. 72–73.)

Misschien heb je geen hypotheek om af te betalen, maar je kunt hier en nu door profetische raad leiding ontvangen bij het nemen van moeilijke beslissingen over werk, school, zending en daten. Bespreek met je familie of je leeftijdgenoten hoe je de profeet kunt volgen als je beslissingen moet nemen.

KINDEREN

Zoek je weg

We hebben veel keuzes te doen op de weg terug naar onze hemelse Vader. We doen de beste keuzes als we de profeet volgen.

Zoek je weg door de doolhof. Moet je een beslissing nemen, kijk dan naar de raad van de profeet!

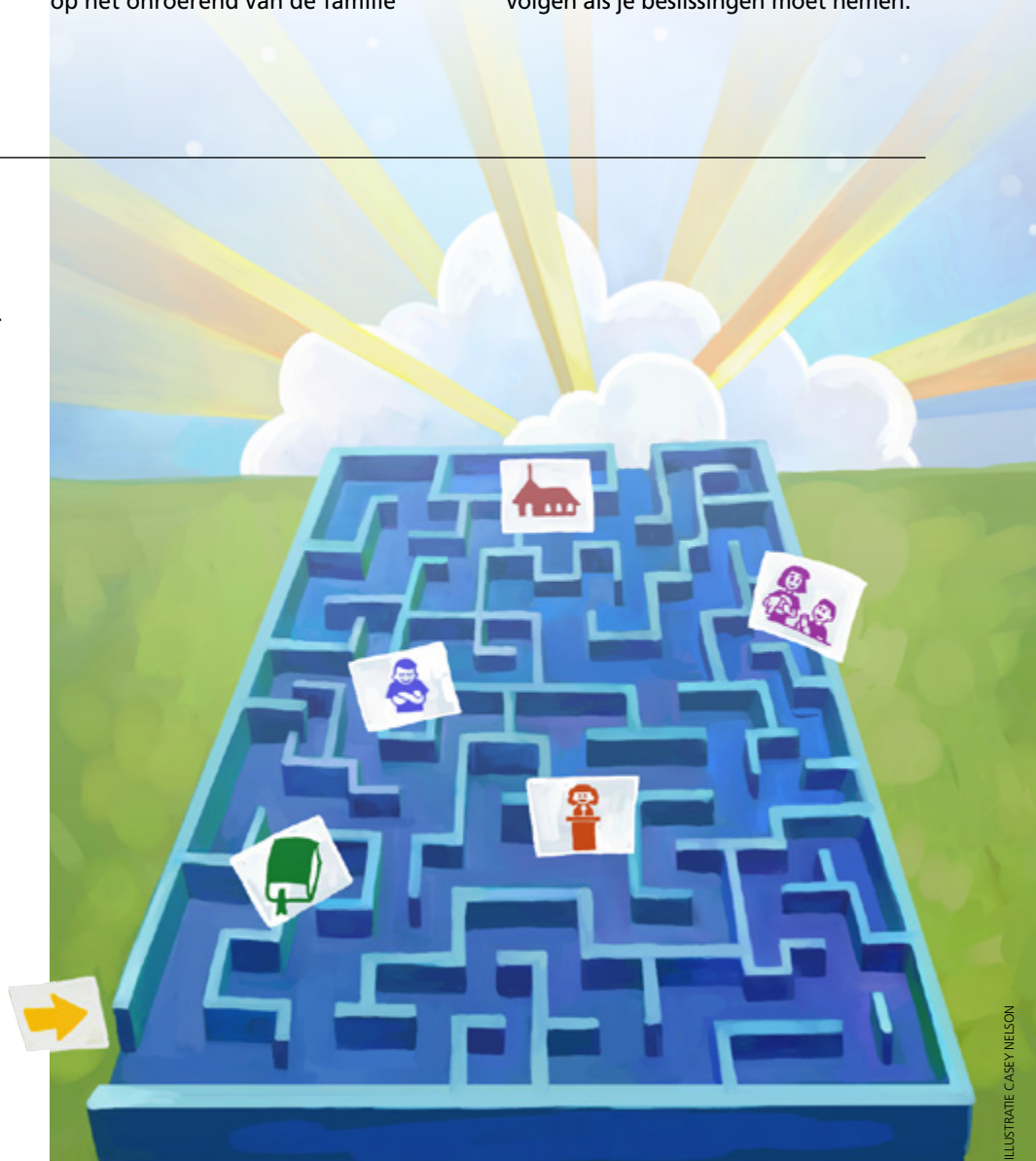
 Lees in de Schriften
Ga naar rechts

 Bid
Ga omlaag en dan naar rechts

 Geef je getuigenis
Ga naar rechts

 Help anderen
Ga omlaag en dan naar links

 Ga naar de kerk
Ga omhoog

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Hoe vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De eigenschappen van Jezus Christus: gehoorzame Zoon

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over de eigenschappen van de Heiland.

Door het gehoorzame voorbeeld van Jezus Christus te volgen, vergroten we ons geloof in Hem. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Het is niet verrassend dat Christus er eerst en vooral voor kiest om zijn band met zijn Vader te tonen — dat Hij Hem liefheeft, gehoorzaamt en Zich als trouwe zoon aan Hem onderwerpt. [...] Gehoorzaamheid is de eerste wet van de hemel.'¹

In de Schriften staat: 'Wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (D&C 130:21). We maken geestelijke groei door als we door gehoorzaamheid dichter tot God komen en de kracht van de verzoening van de Heiland in ons leven uitnodigen.

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Bij gehoorzaamheid aan de beginselen en geboden van het evangelie van Jezus Christus

[ontvangen wij] een voortdurende stroom aan zegeningen die God in zijn verbond aan ons heeft beloofd. Die zegeningen zijn de krachtbron die we nodig hebben om zelf te kunnen handelen in plaats van in het leven met ons te laten handelen. [...] Gehoorzaamheid geeft ons meer beheersing over ons leven en een groter vermogen om te gaan en komen en te werken en scheppen.'²

Aanvullende teksten

Lukas 22:41–46; Leer en Verbonden 82:10; 93:28

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, 'The Will of the Father in All Things' (devotional aan de Brigham Young University, 17 januari 1989), p. 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, 'De kracht van verbonden', *Liahona*, mei 2009, p. 21.
3. David A. Bednar, 'Tot de Heer bekeerd', *Liahona*, november 2012, p. 109.

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gevraagd: 'Kan de geestelijke kracht die voortvloeit uit voortdurende gehoorzaamheid aan de geboden aan een ander worden gegeven? Het duidelijke antwoord [...] is nee.'³

De gelijkenis van de tien maagden illustreert dit beginsel. Alle maagden gingen met hun lampen 'de bruidegom tegemoet', maar slechts vijf van hen waren wijs en namen olie mee. De andere vijf waren dwaas omdat ze 'geen olie met zich [meenamen]'.

'En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!' Alle maagden maakten hun lampen in orde, maar de dwaze maagden hadden geen olie. En ze zeiden tot de wijze maagden: 'Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.'

Maar de wijze maagden antwoordden: 'In geen geval, anders is er misschien niet genoeg voor ons en u. Ga liever [...] en koop olie voor uzelf.' En terwijl de dwaze maagden weg waren, kwam de bruidegom. De wijze maagden gingen met hem naar binnen en 'de deur werd gesloten' (Mattheüs 25:1-13).

Ter overweging

Wat zijn enkele voorbeelden van gehoorzaamheid in de Schriften?

NOTITIES OKTOBERCONFERENTIE 2014

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

U kunt deze pagina's (en de conferentienotities in toekomstige uitgaven) gebruiken om de leringen die de levende profeten, apostelen en andere kerkleiders in de algemene oktoberconferentie 2014 hebben besproken, te onderzoeken en toe te passen.

LEERSTELLIG ACCENT

Wij worden door levende profeten geleid

Vorig jaar bereikte president Monson de mijlpaal van een vijfjarige ambts-termijn als president van de kerk, en keek hij terug op vijftig jaar dienst als apostel. Dit is wat hij zei: “[...] Ik verzeker u dat de kerk in goede handen is. Het systeem dat is ingesteld voor de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen verzekert [ons] dat zij altijd in goede handen is, en dat we ons geen zorgen hoeven te maken of bang hoeven te zijn, wat er ook gebeurt. Onze Heiland, Jezus Christus, die wij volgen,

die wij aanbidden en die wij dienen, staat altijd aan het roer.”¹

‘President Monson, wij danken u voor die waarheden! En wij danken u voor uw levenslange voorbeeldige en toegewijde dienstbaarheid. [...] Wij steunen u niet alleen met opgestoken hand, maar met heel ons hart en toegewijde inzet.’

Ouderling Russell M. Nelson, ‘De profeten steun verlenen’, *Liahona*, november 2014, p. 76.

NOOT

1. ‘Message from President Thomas S. Monson’, *Church News*, 3 februari 2013, p. 9.

PROFETISCHE BELOFTE

Het pad van Christus

‘Streven wij ernaar om van Christus het middelpunt van ons leven te maken door zijn woorden te bestuderen, zijn leringen te volgen en zijn pad te bewandelen, dan belooft Hij het eeuwige leven aan ons te geven, dat Hij door zijn dood heeft verworven. Er bestaat geen hoger doel dan te besluiten zijn discipline te aanvaarden, zijn discipelen te worden en de rest van ons leven zijn werk te doen. Niets anders, geen enkele andere keuze die we doen, kan van ons maken wat Hij van ons kan maken.’

President Thomas S. Monson, ‘Let op het pad dat uw voeten bewandelen’, *Liahona*, november 2014, p. 88.

VASTEN IS IEDEREEN TOT ZEGEN

'Ik getuig van de wonderen, zowel geestelijke als stoffelijke, die zich voordoen bij

wie de wet van vasten naleven. [...] Koester dat heilige voorrecht ten minste elke maand en wees zo gul als uw

omstandigheden dat toelaten in uw vastengave en andere bijdragen voor humanitaire hulp, het studiefonds en het zendingsfonds. Ik beloof dat God u welgezind zal zijn, en zij die verlichting vinden door uw hand, zullen uw naam voor altijd prijzen.'

Ouderling Jeffrey R. Holland, 'Zijn wij niet allen bedelaars?', *Liahona*, november 2014, p. 42.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en leiders geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik de *Liahona* van november 2014 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- In welke zin zijn onze hemelse Vader en Jezus Christus één? Zie Robert D. Hales, 'Het eeuwige leven — onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, kennen', p. 80.
- Wat is een getuigenis en hoe ontvang ik er een? Zie Craig C. Christensen, 'Ik weet deze dingen voor mijzelf', p. 50.
- Wat doe ik terwijl ik naar antwoorden op mijn vragen zoek? Zie M. Russell Ballard, 'Blijf in de boot en houd u vast!', p. 89.

PARALLELEN TREKKEN

TEMPELS

Soms behandelen meerdere sprekers hetzelfde evangelieonderwerp. Drie sprekers zeiden het volgende over tempels:

- 'We kunnen in de tempel inspiratie en openbaring ontvangen, en ook kracht om met de beproevingen van het leven om te gaan.' — Zuster Linda K. Burton, 'Voorbereid op een wijze die nooit eerder was gekend', p. 111.
- 'Door de voedende sfeer in de tempel kunnen we de realiteit, de macht en de hoop van de verzoening van de Heiland in ons persoonlijk leven ontdekken.' — Zuster Neill F. Marriott, 'Uw licht laten schijnen', p. 117.
- 'Als we alle zegeningen willen ontvangen die God ons zo royaal aanbiedt, moet ons aardse pad naar de tempel leiden. Tempels zijn een uiting van Gods liefde.' — Zuster Jean A. Stevens, 'Verbondsdochters van God', p. 114.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

EEN UUR MET HEM WAKEN

Maritza Gonzales Espejo

Op zekere dag was ik mijn toespraak in de avondmaalsdienst aan het voorbereiden. Ik bestudeerde het artikel 'De verzoening van Jezus Christus' van ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen in de *Liahona* van maart 2008. In dat artikel vertelt ouderling Holland over de droom van ouderling Orson F. Whitney (1855–1931) waarin hij de Heiland in de hof van Getsemane zag. Ouderling Whitney beschreef de pijn en het lijden van de Heiland. Vervolgens schreef hij:

'Hij stond op en liep naar de plek waar de apostelen knielden — ze waren in een diepe slaap! Hij schudde ze voorzichtig wakker en vroeg ze, met een lichte ondertoon van verwijt, maar zonder enig spoor van boosheid of berisping, of ze niet één uur met Hem konden waken. [...]

'Hij ging terug naar de plek, bad weer, ging weer terug en vond ze weer in slaap. Nogmaals maakte Hij ze wakker, sprak ze moed in, keerde weer terug en bad als daarvoor. Dit gebeurde drie keer.'¹

Toen ik dat las, kreeg ik de Geest van openbaring. Ik besepte plots dat ik 'één uur met Hem kon waken' door de manier waarop ik elke zondag

met het avondmaal omging. Sindsdien heb ik geleerd dat dit een uur is waarin we zinvoller tot onze hemelse Vader kunnen bidden. Bidden is altijd belangrijk, maar de Geest die tijdens dat avondmaalsuur aanwezig is, geeft ons de gelegenheid om dichter tot onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, te komen. Als we onze gedachten op de Heiland richten, vergezellen we Hem in zekere zin in het

lijden dat Hij doorstond toen Hij onze zonden op zich nam. Het is een tijd waarin we zijn lijden voor ons kunnen erkennen.

De avondmaalsdienst is enorm belangrijk voor mij. Het is mijn uur van oneindig heil. De avondmaalsdienst is een heilige tijd waarin ik denk aan mijn verbonden en in gebed en geest beloof ze na te komen en het volmaakte voorbeeld

EEN EERBIEDIG MOMENT VAN OVERPEINZING

'[Het avondmaal] moet een krachtig, eerbiedig moment van overpeinzing zijn. [Het] moet geestelijke gevoelens en indrukken bevorderen. Er moet dus geen haast zijn. [Het] is niet iets wat je "af moet werken" om dan tot het eigenlijke doel van de avondmaalsdienst te komen. [Het avondmaal] is het ware doel van de dienst. En alles wat er in die diensten gezegd of gezongen wordt, moet bij het gewichtige belang van die gewijde verordening passen.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Doet dit tot mijn gedachten', *Liahona*, januari 1996, p. 61.

van mijn Heiland te volgen. Ik weet dat Hij leeft en dat Hij mij liefheeft. Ik weet dat we alleen door zijn offer en zijn kostbare bloed, dat voor ons is vergoten, gered kunnen worden. Ik weet dat dit waar is omdat ik aan 'met Hem waken' heb gewerkt, waardoor mijn verstand verlicht is, mijn leven gezegend, en mijn perspectief op het eeuwige leven in zijn nabijheid vergroot. ■

De auteur woont in Ica (Peru).

NOOT

1. Orson F. Whitney. Geciteerd in: Jeffrey R. Holland, 'De verzoening van Jezus Christus', *Liahona*, maart 2008, p. 33.

HOE KAN DEELNAME AAN HET AVONDMAAL MIJN LEVEN VERANDEREN?

In de oktoberconferentie van 2012 heeft ouderling Don R. Clarke van de Zeventig gezegd: 'Als we ons goed voorbereiden op het avondmaal, kan het ons leven veranderen.' Vervolgens stelde hij 'vijf beginselen [voor] die ons tot zegen kunnen zijn als we waardig aan het avondmaal deelnemen':

1. Dankbaar zijn voor de verzoening van Jezus Christus.
2. Bedenken dat we ons doopverbond hernieuwen.
3. Streven naar het gevoel dat we van onze zonden vergeven zijn.
4. Streven naar inspiratie om onze problemen op te lossen.
5. Waardig aan het avondmaal deelnemen, zodat we vervuld worden met de Heilige Geest.

Ouderling Clarke beloofde: 'Het zal altijd een fijne avondmaalsdienst zijn als het avondmaal centraal staat in onze aanbidding.'¹

NOOT

1. Zie Don R. Clarke, 'De zegeningen van het avondmaal', *Liahona*, november 2012, pp. 104-106.

DE WEG NAAR EEN EEUWIG GEZIN

Garth en Sandy Hamblin

Toen ze eenmaal bekeerd waren, was de familie 'Akau'ola vastbesloten om naar de tempel te gaan.

Toen Siope 'Akau'ola uit Tonga op een zondagochtend huiswaarts ging, nadat hij de hele nacht met zijn vrienden alcohol en kawa gedronken had, kwam hij een gezin in hun zondagse kledij tegen. Ze lachten en praten met elkaar in het voorbijgaan. Siope vroeg zich af waarom ze zo blij waren en besloot hen te volgen om te zien waar ze heen gingen.

Siope zag dat het gezin een mormoons kerkgebouw binnenging. Hij keek door het raam en zag anderen binnenkomen. De gezinnen zaten bij elkaar, zongen lofzangen en het geluk straalde van hun gezicht.

Siope moest denken aan zijn vrouw, Liu. De liefde die ze voor elkaar voelden toen ze trouwden, begon langzaam te verdwijnen. Siope wilde die liefde nieuw leven inblazen. Hij haastte zich naar huis en vertelde zijn vrouw dat hij een manier had gevonden om hun huwelijk te verbeteren: ze moesten lid van de kerk worden.

Diezelfde dag klopte Siope bij de bisschop in zijn dorp aan. De bisschop herkende Siope. Hij had hem wel eens dronken op straat gezien. Ze begonnen te praten en Siope zag de twijfel in de ogen van de bisschop,

maar hij was vastberaden. Hij zei tegen de bisschop dat hij zich wilde laten dopen. De bisschop was even stil, nodigde Siope uit om binnen te komen en begon hem het evangelie van Jezus Christus te onderwijzen.

Liu aarzelde aanvankelijk, maar zag dat haar man geleidelijk aan een beter mens werd. Siope bracht meer tijd met zijn kinderen door en liet beter merken dat hij van zijn vrouw en kinderen hield. En dus begon Liu de zendelingenlessen ook te volgen en al gauw waren ze beiden gedoopt.

Bijna een jaar na hun doop dacht de familie 'Akau'ola aan de prachtige zegeningen van de tempel. Siope zei: 'Als de zegeningen van de tempel nog veel beter dan de zegeningen van de doop zijn, stel je dan eens voor hoe prachtig de tempelzegeningen zijn.' Ze hadden het verlangen om aan elkaar verzegeld te worden, maar de tempel in Tonga werd gerenoveerd, en dus moesten ze ruim een jaar wachten of de dure reis naar de Fiji- of Nieuw-Zeelandtempel ondernemen.

Ze dachten goed na en baden om raad. Uiteindelijk besloten ze een kleine lening aan te gaan. Wachtend tot de bank hun lening goedkeurde, brak er een brand uit bij de bank.

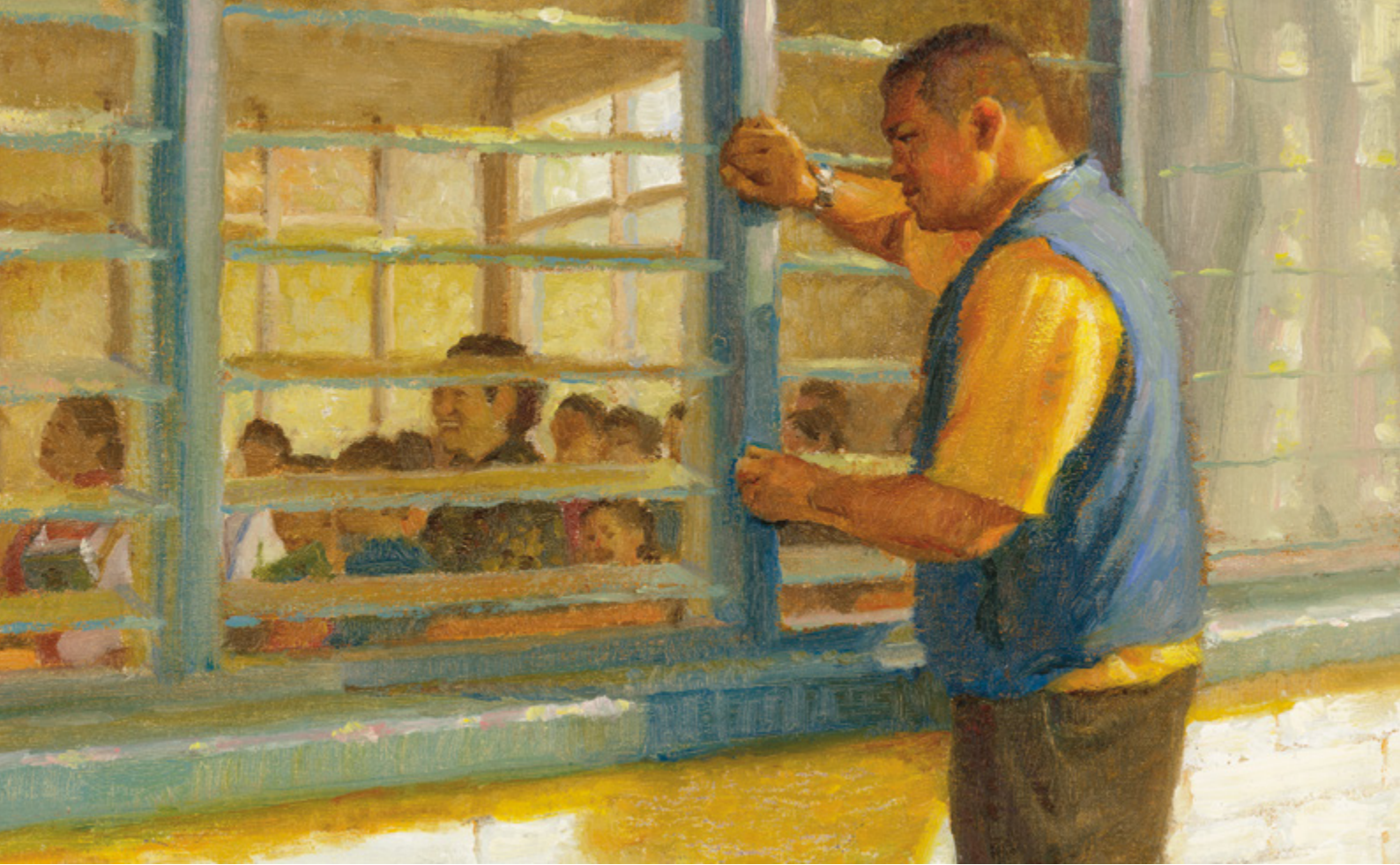

Alle leningen werden tot het daaropvolgende jaar uitgesteld.

Siope en Liu raakten ontmoet. Ze gingen samen in hun kleine woonkamer zitten en baden om een wonder. Terwijl ze samen baden en praatten, kregen ze de oplossing: 'Ik zag ons busje voor me en wist dat het een antwoord op onze gebeden was', zei Siope. Ze verkochten hun busje de volgende dag en kochten vijf vliegtickets naar Fiji.

Ze kwamen laat op de avond in Nadi (Fiji) met drie vermoeide kinderen aan. Ze hadden nog een lange reis naar de tempel in Suva voor de boeg. Liu zei: 'Ik ontdekte dat hoe meer moeite we doen om naar het huis van de Heer te gaan, hoe meer Satan ons tegenwerkt om te voorkomen dat we de zegeningen ontvangen.'

Toen ze in de luchthaven overlegden

wat ze gingen doen, hielp een vrouwen om accommodatie en een rit naar Suva voor slechts een fractie van de normale prijs te vinden. Ze voelden dat God hun een engel gestuurd had om te helpen.

De volgende dag kwamen ze bij de tempel aan. 'Toen we de tempel betraden, voelde ik vrede en rust in mijn hart', zei Liu. 'Ik heb nog nooit zoveel wits en reïns als in de tempel gezien. Ik dacht: Als de deur de mens gebouwde tempel zo mooi is, hoe prachtig zal het huis dat onze hemelse Vader ons heeft beloofd dan zijn!'

Hun ervaringen in de tempel veranderden hun leven. Liu zei: 'Tijdens ons verblijf in Fiji voelde ik de liefde van onze hemelse Vader. Als we ervoor kiezen om Hem te volgen, zorgt Hij voor ons.'

Het gezin 'Akau'ola ontving ook na hun thuiskomst nog vele prachtige zegeningen. Zowel Siope als Liu kreeg een studiebeurs, ze behaalden hun onderwijsakte en werden door de Liahona High School aangenomen.

Bij het lesgeven leerden ze kinderen kennen die onderdak nodig hadden. Soms een enkeling, maar meestal

waren het er twee of drie tegelijk die bij Siope en Liu aanklopten. En Siope en Liu namen hen onder hun hoede. Er wonen nu twintig mensen in hun kleine huis. Ze hebben ook nog vijf andere 'geadopteerde' kinderen die het huis verlaten hebben om te studeren of op zending zijn.

Siope en Liu weten dat deze kinderen zullen groeien en opbloeien als ze liefde en structuur krijgen. De kinderen die geen lid van de kerk waren, hebben het evangelie aangenomen en koesteren nu het verlangen om op zending te gaan. Siope en Liu noemen alle kinderen over wie ze zich ontfermen *hun* kinderen, en alle kinderen noemen hen mama en papa. Ze weten dat ze rijkelijk gezegend zijn en willen anderen graag laten delen in die zegeningen. ■

De auteurs wonen in de Amerikaanse staat Alaska en zijn in Tonga op zending.

VUURVLIEGJES

David Wright

Hebben we ons oog op eeuwige beloningen of op iets anders gericht?

Een aantal jaar geleden werkte ik op een archeologische site, Aguateca genaamd, in een prachtig, afgelegen deel van Guatemala dat enkel bereikbaar is na een lange boottocht over de kronkelende Petexbatún-rivier.

Op zekere avond keerde ik met enkele archeologen naar Aguateca terug nadat we de dag op een nabijgelegen site doorgebracht hadden. We voeren met de boot over de rivier met alleen het stille gezoem van de motor en het getjilp van de insecten op de achtergrond. Ik leunde tegen de zijkant van de boot en genoot van de rust en de maanloze, bijzonder heldere hemel. Terwijl de boot de kronkels in de rivier volgde, probeerde ik mijn gevoel van richting in stand te houden door me op de Poolster te richten. Soms verdween de Poolster achter de donkere silhouetten van de bomen langs de oever, maar ze kwam altijd weer snel tevoorschijn.

Bij een zekere bocht in de rivier verdween de Poolster weer achter de boomtoppen. Toen de boot naar het zuiden draaide, vond ik ze snel terug. Ik voelde me als een doorwinterd zee-man en was trots dat ik het noorden niet kwijtraakte. Maar na een tijdje besepte ik dat ik het mis had. Ik had de Poolster helemaal niet gevonden, het was zelfs niet eens een ster. Ik was naar een vuurvliegje aan het kijken.

Toen besepte ik pas dat veel van

de 'sterren' boven ons eigenlijk vuurvliegjes waren die in stilte door de warme avondlucht zweefden. Tot mijn grote verbazing was de gloed van de tientallen vuurvliegjes bijna identiek aan de gloed van de sterren aan de hemel. Door het voortdurende draaien van de boot was het makkelijk om de twee met elkaar te verwarren.

Hoe is het mogelijk dat ik een piepklein vuurvliegje verwar met een prachtige schitterende ster? vroeg ik me af. Het werd me al snel duidelijk: het lag aan het perspectief. Het vrij zwakke en vluchtige licht van de vuurvliegjes kwam alleen maar in de buurt van het licht van de sterren omdat de vuurvliegjes vlak boven mijn hoofd zweefden en de sterren ver weg aan de hemel stonden. Vanuit mijn perspectief leken ze bijna identiek.

Net als de vuurvliegjes lijken verleidingen en beproevingen erg groot

omdat ze dichtbij zijn. En tegelijkertijd lijken de beloofde zegeningen, net als de sterren, erg ver weg

Onze geestelijke kortzichtigheid kan veel gevolgen hebben. Hoe verder weg de beloning, hoe meer we in verleiding komen om te denken dat we de dag van onze bekering kunnen uitstellen en toch naar onze hemelse Vader kunnen terugkeren en ons eeuwig erfgoed ontvangen (zie Alma 34:33–34). We beginnen misschien zelfs over de eeuwige beloning te twijfelen, of beslissen dat het leuker is om nu de natuurlijke mens uit te hangen dan op de zegeningen te wachten die we misschien pas veel later krijgen. We zien misschien op tegen de aanhoudende, levenslange strijd tegen zonde of hebben te weinig geloof in de hulp van de Heiland tegen Satans slagen.

Af en toe verliest ieder van ons het eeuwig perspectief; de uitdaging is om het zo snel mogelijk terug te krijgen. Hoewel de wereld ons aantrekkelijke namaakbeloningen aanbiedt, kunnen we Jezus Christus volgen in de kronkels van ons leven en erop vertrouwen 'dat Hij [waarlijk] beloont wie Hem zoeken' (Hebreeën 11:6).

Dat boottochtje op de rivier was jaren geleden, maar bij verleiding sta ik nog steeds even stil en zeg ik tegen mezelf: Het is maar een vuurvliegje. ■

De auteur woont in Florida (VS).

EEN AARDAPPEL VOOR DE JUFFROUW

Bonny Dahlsrud

Ik kwam erachter dat ik niet altijd iets groots hoeft te doen om anderen te dienen. Een bescheiden liefdesdaad is net zo fijn.

Als leerkracht aan een basisschool heb ik in ruim 25 jaar veel interessante dingen van mijn jonge leerlingen gekregen. Rare briefjes, tekeningen en andere zelfgemaakte dingen komen veel voor. Maar vorig jaar kreeg ik voor het eerst een aardappel.

‘Een aardappel voor de juffrouw,’ zei kleine Emma trots toen ze op mijn bureau af stapte, ‘want ik had geen appel.’ Het was een schoon geschrobd aardappel van gemiddelde grootte, en op zich geen lelijke aardappel. Ik bedankte haar en legde hem op mijn bureau. Het viel me de rest van de dag op dat Emma telkens als ze er naar keek, glom van trots.

Toen ik na school aan mijn bureau verder werkte, moest ik glimlachen als ik naar de aardappel keek. Kinderen hebben zo’n eenvoudige kijk op dingen, en Emma had me met die eenvoudige aardappel een belangrijke les geleerd. Als herinnering daaraan liet ik hem de hele week op mijn bureau liggen.

Als huisbezoekster en zuster in mijn wijk wilde ik andere mensen dienen, maar ik wachtte altijd tot ik een ‘appel’ had voordat ik tijd uittrok om iemand te helpen. Als ik het druk had en geen extra ovenschotel kon maken of geen bijzonder boekje kon geven omdat ik niet langs de bloemenwinkel kon, negeerde ik de stille zachte stem van de Geest die me vertelde dat iemand mijn diensten nodig had.

‘Ik doe dit weekend wel wat, als ik tijd heb’, overtuigde ik mezelf dan. ‘Vandaag heeft niemand me nodig.’

Maar als iemand me nu wél hard nodig had? Als ik nou eens niet de ingevingen had genegeerd om een bejaarde buur te bezoeken of de jonge weduwe die net haar man was

kwijtgeraakt? Had ik ze dan kunnen helpen of dienen, zelfs als ik alleen maar een ‘aardappel’ te bieden had?

Ik leerde van Emma een belangrijke les en ik probeer heel hard om die in praktijk te brengen. Als ik geen appel heb, geef ik een aardappel, en ik doe het meteen. Ik wacht niet tot ik een ovenschotel of mijn bijzondere citroentaart kan maken; in plaats daarvan koop ik een pak koekjes. Ik kom niet vaak bij de bloemist, maar ik kan ook zonder bloemen langswippen voor een praatje. Een zelfgemaakte kaart zou fijn zijn, maar een telefoontje is ook goed. Ik hoeft niet altijd iets groots te doen om anderen te dienen. Een bescheiden liefdesdaad is net zo fijn.

Ik heb de aardappel nu thuis, maar ik denk niet dat ik hem ooit opeet. Hij herinnert mij er voortdurend aan dat ik moet dienen als ik mij daartoe gedrongen voel. Ik geef wat ik meteen kan geven in plaats van tot later te wachten. Een aardappel voor de juffrouw was echt het fijnste geschenk. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Eisen zetten cursisten tot groeiend leren aan

Nieuwe diploma-eisen die cursisten aanzetten tot 'groeiend leren' worden wereldwijd in de kerk toegepast. De eisen die vanaf het begin van dit schooljaar, waarin men de Leer en Verbonden en kerkgeschiedenis bestudeert, van kracht zijn, bestaan uit twee delen:

1. De seminarie-cursisten dienen de leesopdrachten van het desbetreffende jaar te lezen, in de lessen aanwezig te zijn en een akkoordverklaring

Seminarie-cursisten in het Zuid-Amerikaanse Guyana bestuderen samen de Schriften.

van hun bisschop of gemeentepresident te krijgen. Het lezen in de Schriften werd in het verleden sterk aangemoedigd, maar nu is het een diploma-eis.

2. De cursisten moeten tijdens het schooljaar voor twee leertoetsen een score van minstens 75 procent halen. De toetsen worden in het midden en aan het eind van het schooljaar gemaakt. De toetsen bevatten vooral vragen over de leer en de toepassing van evangeliebeginselen in het dagelijkse leven.

De nieuwe seminarie-eisen — en *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* en het zondagse leerplan voor jongeren *Kom hier, volg Mij* — geven de jongeren de mogelijkheid om hun eigen getuigenis te ontwikkelen, hun begrip van het evangelie te verruimen, en stellen hen beter in staat om anderen te vertellen wat ze geleerd hebben, terwijl ze zich op een leven van dienen en discipelschap voorbereiden.

Aan het eind van het jaar ontvangen de cursisten ofwel een certificaat dat aangeeft dat ze aan de eisen (inclusief de leesopdrachten en leertoetsen) voldaan hebben, ofwel een prestatiecertificaat omdat ze voldoende aanwezig waren. ■

Indexeringsuitdaging vestigt record

De deelnemers aan de internationale indexeringsuitdaging vestigden een nieuw record met het grootste aantal indexeerders op één dag. Op 22 juli 2014 waren er in totaal 66.511 vrijwilligers die op het internet afbeeldingen van geschiedkundige documenten bekeken en de gegevens erop overnamen, zodat ze in de doorzoekbare database op FamilySearch.org opgenomen konden worden. Het vorige record van 49.025 vrijwilligers was in juli 2012 gevestigd toen men de Amerikaanse volkstelling van 1940 indexeerde.

Dankzij de uitdaging werd ook het op één na hoogste aantal ingediende (geïndexeerde of gearbitreerde) vermeldingen genoteerd, namelijk iets meer dan 5,7 miljoen stuks. (Elke vermelding wordt door twee vrijwilligers geïndexeerd en vervolgens door een derde persoon, de arbiter, gecontroleerd om de kwaliteit en nauwkeurigheid te garanderen.)

'Onze leden, zowel jong als oud, namen met blijdschap in het hart deel', aldus bisschop Crouet uit Toulouse (Frankrijk). 'Het was een prachtige ervaring.'

Christopher Jones uit Wales zei: 'We zorgden er tijdens de gezinsavond voor dat we allemaal konden indexeren — twee ouders en zeven kinderen van vijf tot achttien jaar. In totaal indexeerden we als gezin ruim negenhonderd vermeldingen!'

Natalie Terry uit Bangkok (Thailand) zei dat ze het leuk vond om samen met haar dertienjarige dochter aan de wereldwijde indexeringsdag deel te nemen. En Chris Shead uit Chorley (Engeland) zei dat hij een dertigtal nieuwe namen van familieleden gevonden had, onder wie een meisje dat 'kort na haar doop overleden was en daardoor niet in volkstellingsregisters voorkwam.' ■

Ouderling David A. Bednar zegt dat sociale media ons een unieke mogelijkheid bieden om het evangelie uit te dragen.

Apostel geeft raad over sociale media

In een toespraak op 19 augustus 2014 tijdens de onderwijsweek aan de Brigham Young University zei ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen het volgende: 'Ik roep jullie op om vanaf nu de aarde met boodschappen van rechtschapenheid en waarheid te overspoelen, boodschappen die echt, opbouwend en prijzenswaardig zijn, alsof het een vloedgolf was.'

Ik bid dat we niet slechts tot een kortstondige vloedgolf bijdragen die snel opkomt en vervolgens weer wegtrekt', zei hij in een toespraak die over de kracht van sociale media bij het verkondigen van waarheid ging. Ouderling Bednar noemde onze tijd een 'uniek tijdperk van de wereldgeschiedenis' waarin we gezegend zijn met 'een wonderbaarlijke vooruitgang van vernieuwingen en uitvindingen die het heilswerk mogelijk maken en versnellen.'

'Circa 40 procent van ons wereldwijde zendelingenleger zal binnenkort van digitale apparaten voor bekering, behoud van bekeerlingen en heractivatie gebruikmaken', zei

hij. 'Ik ben er zeker van dat we allemaal zien dat de technologie het familiehistorisch en tempelwerk en onze persoonlijke en gezinsstudie van het herstelde evangelie bevordert, en ons in staat stelt om meer over de wereld te weten te komen, er meer van te zien en ze op opmerkelijke manieren te ervaren.'

Hij sprak over recente initiatieven op sociale media, waaronder het paasfilmje van de kerk, *Dankzij Hem*, dat in 191 landen en gebieden ruim vijf miljoen keer bekeken is, en de hashtag #didyouhinktopray die meer dan veertigduizend gesprekken over het gebed tot stand bracht.

Deze en andere initiatieven zijn 'maar een klein stroompje', zei hij, waarna hij de heiligen der laatste dagen aanspoorde om van het stroompje een vloedgolf te maken. Hij zei over het gebruik van sociale media ook het volgende:

- 'We behoren niet te overdrijven, te verfraaien of ons anders voor te doen. Hetgeen we posten moet betrouwbaar en opbouwend zijn.'

- 'Het doel van onze boodschappen is opbouwen en opbeuren, niet twisten, debatteren, veroordelen of kleineren.'
- 'Wees bij het steunen en verdedigen van je geloof moedig en dapper, maar niet dominerend, en vermijd conflicten. Als discipel hoort het ons doel te zijn de sociale media te gebruiken als een middel om het licht en de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus te laten schijnen.'
- 'Het misbruik van de technologie kan leiden tot enorme tijdsverspilling, beschadigde of verloren relaties, en verstoorde patronen van rechtschapenheid. We mogen zelfs de positieve toepassingen van sociale media niet toestaan om de betere en beste toepassingen van onze tijd, inspanningen en middelen te verdringen.'
- 'We hoeven geen expert of fanaticus op gebied van sociale media te worden. En we hoeven geen uren bezig te zijn met het opstellen en verspreiden van ellenlange boodschappen.' ■

Moge je ervoor kiezen om een licht voor de wereld te zijn, te helpen met het redden van Gods kinderen en uiteindelijk de zegening van het eeuwige leven te verdienen.

**Ouderling
Russell M. Nelson**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

WELKE KEUZES GAAN JULLIE MAKEN?

Jullie kregen van je hemelse Vader de opdracht om het koninkrijk van God nu op aarde op te bouwen, en om een volk voor te bereiden dat de Heiland zal ontvangen.

Jullie zijn als 'jongeren van het edele geboorterecht'¹ letterlijk zoons en dochters van God, in deze periode van de geschiedenis met een uiterst heilig doel geboren. Hoewel de morele en religieuze waarden van de maatschappij over de hele wereld lijken te verzwakken, horen de jongeren van deze kerk vaandeldragers van de Heer te zijn en lichtbakens om anderen tot Hem te brengen. Je identiteit en doel zijn uniek.

Wat is je identiteit? Jullie zijn kinderen van het verbond dat God met vader Abraham sloot toen Hij Abraham beloofde: 'In uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde worden gezegend' (Handelingen 3:25; zie ook 1 Nephi 15:18; 3 Nephi 20:25). Jullie zijn ook 'kinderen van de beloofde dag',² deze periode in de wereld-geschiedenis waarin het evangelie over de hele planeet verkondigd wordt.

Wat is je doel? Broeders, jullie zijn voorsterfelijk geordend om het priesterschap te dragen (zie Alma 13:2–3). En zusters, jullie zijn vóór de grondlegging der wereld uitgekozen om kinderen te baren en voor hen te zorgen. Daarmee verheerlijken jullie God. (Zie LV 132:63.) Zusters, hebben jullie er al eens bij stilgestaan wat het nou werkelijk betekent om medescheppers met God te zijn?

Jonge mannen en jonge vrouwen, jullie kregen ieder van onze hemelse Vader de opdracht om het koninkrijk van God nu op aarde op te bouwen, en om een volk voor te bereiden dat de Heiland zal ontvangen wanneer Hij als Messias in het millennium zal regeren. Je edele geboorterecht, identiteit, doel en goddelijke opdracht maken je anders dan alle anderen.

Maar noch je geboorterecht noch je voorsterfelijke ordening kan je redden of verhogen. Dat kun je alleen door je persoonlijke beslissingen en door ervoor te kiezen om de macht van de verzoening van de Heer in je leven toe te passen. Dat grote eeuwige beginsel van keuzevrijheid is essentieel in het plan van onze Vader. Dus, jongeren van het edele geboorterecht, welke keuzes gaan jullie maken?

Kies je ervoor om kennis verwerven?

Het is aan jou om een opleiding te volgen. Er is niemand anders die dat voor jou kan doen. Ontwikkel een sterk verlangen naar kennis, waar je ook bent. Voor ons als heiligen der laatste dagen is het volgen van een opleiding niet enkel een voorrecht, maar ook een religieuze verantwoordelijkheid. ‘De heerlijkheid Gods is intelligentie’ (LV 93:36). We nemen onze opleiding mee naar de eeuwigheid.

‘Welk niveau van intelligentie wij in dit leven ook bereiken, in de opstanding zal het met ons verrijzen.

‘En als iemand in dit leven [...] meer kennis en intelligentie verkrijgt [...] zal hij [of zij] in de wereld hierna een des te grotere voorsprong hebben’ (LV 130:18–19).

Die langetermijnvisie zal je helpen om de juiste keuzes betreffende onderwijs te maken.

Broeders en zusters, wees niet bang om je doelen en zelfs je dromen na te streven! Er is geen kortere weg naar uitmuntendheid en bekwaamheid. Een opleiding is het verschil tussen anderen *willen* helpen en anderen *kunnen* helpen.

Wat voor levenswijze zul je kiezen?

Je wordt geacht anders te leven dan anderen. Je weet wat Paulus tegen de jonge Timoteüs zei: ‘Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in conversatie, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid’ (1 Timoteüs 4:12).³ Kies ervoor om anders te denken en te handelen dan de rest van de wereld. Kies ervoor om er anders uit te zien en kijk wat een goede invloed je zult hebben. Zoals Ardeth G. Kapp, voormalig algemeen jongevrouwenpresidente, heeft gezegd: ‘Je kunt geen strandwacht zijn als je er hetzelfde uitziet als alle zwemmers op het strand!’⁴

Als jongere met het edel geboorterecht heb je een groot voordeel, maar ook een extra verantwoordelijkheid. ‘Want van hem [of haar] aan wie veel is gegeven, wordt veel geëist’ (LV 82:3; zie ook Lukas 12:48). Er wordt onder andere van je gevraagd een rekrut te zijn. Toen je je liet dopen, werd je opnieuw ingelijfd bij het leger van de Heer.⁵ In het voorsterfelijk leven stond je in de oorlog in de hemel aan de zijde van Jezus Christus. En nu gaat de strijd tussen goed en kwaad hier op aarde verder. Het is een echte strijd! (Zie Openbaring 12:7–9; LV 29:40–41.) Aan Gods kant staat Jezus Christus, voorsterfelijk geordend tot

Heiland van de wereld (zie 1 Nephi 10:4). Aan de andere kant staat Satan — een rebel, een vernietiger van keuzevrijheid (zie Mozes 4:3).⁶

Gods plan maakt het de tegenstander mogelijk je te verleiden, zodat je je keuzevrijheid kunt gebruiken om het goede te kiezen in plaats van het kwade, om jezelf te bekeeren, tot Christus te komen, zijn leringen te geloven en zijn voorbeeld te volgen. Wat een enorme verantwoordelijkheid en vertrouwen!

De vrijheid om zelf te kunnen handelen is zo belangrijk voor je eeuwige vooruitgang en je eeuwig geluk dat de tegenstander buitengewoon (zie 2 Nephi 2:27; 10:23).

Ga je prioriteiten stellen waardoor je betere keuzes kunt maken?

Je zult niet altijd tussen goed en kwaad hoeven kiezen. Vaak zul je een keuze tussen twee goede opties moeten maken. Maar niet alle waarheden zijn gelijkwaardig. Daarom zul je prioriteiten moeten stellen. Houd tijdens je zoektocht naar kennis in gedachte dat de belangrijkste waarheid die je kunt leren van de Heer komt. De Heiland bevestigde dit zelf in het hogepriesterlijk gebed tot zijn Vader. Hij zei: ‘Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt’ (Johannes 17:3). Leer in de eerste plaats God, je hemelse Vader en zijn zoon, Jezus Christus, kennen. Leer Hen beter kennen en ga van Hen houden, zoals ik dat doe.

Een andere tekst over prioriteiten die me tijdens mijn leven heeft geholpen, is de volgende: ‘Maar zoekt eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u worden toegevoegd’ (Matteüs 6:33).

Je wilt bovenal keuzes maken die je dichter bij de uiteindelijke en heerlijke bestemming van het eeuwige leven brengen. Dat is Gods grote heerlijkheid voor jou (zie LV 14:7; Mozes 1:39). Kies het eeuwige leven als je hoogste prioriteit! Bestudeer de Schriften, bijvoorbeeld de afdelingen 76 en 88 van de Leer en Verbonden, zodat je beter zult begrijpen welk verschil er bestaat tussen de zegeningen voor hen die het eeuwige leven kiezen en hen die dat niet doen. Kies het eeuwige leven als je hoogste prioriteit, dan zul je zien dat andere keuzes gewoon op hun plek vallen.

Veel mensen hebben de goddelijke waarheid nog niet gevonden en weten ook niet waar ze die moeten zoeken. Maar jullie, jongeren van het edele geboorterecht, komen hen te hulp.

Nog een vraag: met wie verkies je om te gaan?

Als jongere met het edel geboorterecht ga je met veel goede mensen om die ook in God geloven. Gelovigen weten dat absolute waarheid echt bestaat, of ze nu jood, katholiek, protestant of moslim zijn. Gelovigen hebben ook een geweten. Gelovigen leven de burgerlijke en goddelijke wetten vrijwillig na, zelfs wetten waarvan de naleving misschien niet kan worden afgedwongen.

Als je je voorneemt om burgerlijke en goddelijke wetten na te leven, stop je ook voor rood als er geen ander verkeer is. Als kind van God weet je dat stelen en moorden fout is en dat je verantwoording zult moeten afleggen aan God, zelfs als de politie je niet te pakken krijgt. Je weet dat de gevolgen van ongehoorzaamheid niet alleen stoffelijk, maar ook eeuwig zijn.

Tijdens je leven zul je ook in contact komen met mensen die niet in God geloven. Velen van hen hebben de goddelijke waarheid nog niet gevonden en weten ook niet

waar ze die moeten zoeken. Maar jullie, jongeren van het edele geboorterecht, komen hen te hulp. In groten getale geven jullie gehoor aan de oproep van Gods profeet om meer zendelingen. Wij zijn elke zending erg dankbaar!

Wees je er tijdens je omgang met ongelovigen van bewust dat sommigen misschien niet het beste met je voor zullen hebben (zie LV 1:16; 89:4). Vlucht en blijf uit hun buurt zodra je dit merkt (zie 1 Timoteüs 6:5–6, 11).

Je zult helaas ook mensen ontmoeten die zo wanhopig op zoek zijn naar iets wat hen geluk lijkt te brengen dat ze zich op het gladde, hellende vlak van zonde wagen. Pas op voor dat slijmerige, hellende vlak! Elke geneugte van zonde is maar tijdelijk, en de herinneringen en schuldgevoelens blijven de dader achtervolgen en aan hem knagen. De zondige toepassing van de liefkozing, die van Godswege is ingesteld om man en vrouw te verenigen, is maar een zwakke vervalsing. Elke buitenechtelijke ervaring heeft een gebrek aan diepe betekenis en mooie herinneringen.

Ga je vrijheid of gevangenschap kiezen?

Overall om ons heen zijn goddeloze invloeden. Je woont letterlijk in 'vijandig gebied'.⁷ Er heerst een plaag van giftige pornografie. Pornografie houdt ieder die zich er aan overgeeft in haar verraderlijke greep.

Dit werd voorspeld door de Heer: 'En nu toon Ik u een verborgenheid, iets wat binnenskamers plaatsvindt, ja, om na verloop van tijd uw ondergang teweeg te brengen, en gij wist het niet' (LV 38:13; zie ook vers 28).

Bedenk eens hoeveel mensen in geheime binnenkamers jouw leven en geluk nu proberen te vernietigen! Zinnelijke verleiding is niet nieuw. De apostel Petrus waarschuwde voor deze valstrik toen hij schreef:

'[Zij] verlokken door vleselijke begeerten [...] hen, die zich [...] onttrekken. [...]

'Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men' (2 Petrus 2:18–19).

Vermijd die slavernij, geliefde broeders en zusters. Stop als je je met pornografie bezighoudt! Vraag je bisschop om hulp. Niemand die door pornografie vergiftigd is, kan de tegenstander alleen te slim af zijn. Het is zo vernietigend als lepra, zo verslavend als methamfetamine en zo bijtend als loog.

Ga je de Heer of de filosofieën van de mens volgen?

Onderwerp 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' aan een grondige studie.⁸ Nu het gezin over de hele wereld onder vuur ligt, zullen de waarheden van de proclamatie over het gezin je sterken.

Je moet begrijpen wat de verstrekkende gevolgen zijn van de huidige onenigheid in de samenleving over de definitie van het huwelijk. De vraag of twee mensen van hetzelfde geslacht kunnen huwen, maakt deel uit van dit debat. Als je vragen hebt over het standpunt van de kerk in deze of een andere belangrijke kwestie, denk er dan onder gebed over na en schenk aandacht aan de profetische boodschappen van levende profeten. Die geïnspireerde toespraken en de inspiratie van de Heilige Geest zullen meer duidelijkheid brengen.⁹

Het huwelijksdebat is maar een van de vele tegenstellingen waarmee je in de toekomst te maken zult krijgen. Als jongeren met het edel geboorterecht zullen jullie ervoor

kieszen om pal te staan voor de Heer en zijn waarheid tegen de luide stemmen van de tegenstander.

De apostel Paulus heeft geprofeteerd over de toestand in deze tijd (zie 2 Timoteüs 3:1–5). Zijn visioen van de geestelijke vernietiging in onze tijd werd gevolgd door zijn geruststellende besluit dat ons duidelijk maakt hoe we veilig kunnen zijn: 'Gij [kent] van kindsbeen af de heilige schriften, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus' (2 Timoteüs 3:15).

Ik voeg mijn eigen advies daaraan toe: blijf de Schriften bestuderen. Blijf die dingen doen die je geloof in Jezus Christus versterken. En merk dan dat je vanzelf verstandige keuzes zult maken.

Je geloof in Jezus Christus en zijn evangelie zal je de moed geven om te huwen en kinderen te krijgen wanneer je nog jong bent en ze kunt krijgen. Wanneer je mijn leeftijd bereikt, zul je meer vreugde aan je kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen ontnemen dan je ooit van roem of rijkdom gekregen zou hebben.

Hoe bereid je je voor op je persoonlijke gesprek met de Heiland?

Jongeren van het edele geboorterecht, jullie zijn nog niet volmaakt. Niemand onder ons is dat. Dus net als iedereen zijn jullie erg dankbaar voor de verzoening van de Heiland, waardoor je volledig vergeven kunt worden als je je echt bekeert. Jullie weten ook dat je verblijf in dit leven van betrekkelijk korte duur is. Jullie zullen elk op zijn tijd dit kwetsbare bestaan achterlaten en overgaan naar de volgende wereld.

De dag des oordeels staat ons allen te wachten. Ik weet: 'De poortwachter is de Heilige Israëls; en Hij heeft daar geen knecht in dienst gesteld' (2 Nephi 9:41). Jazeker, ieder zal een persoonlijk gesprek met Jezus Christus hebben.

Elke dag op aarde geeft je de tijd en mogelijkheid om je op dat gesprek voor te bereiden. Besef alsjeblieft dat je nooit alleen bent als je kiest voor de kant van de Heer. God heeft voor hulp gezorgd op je gevaarlijke pad door het sterfelijk leven. Als je je hart ijverig en oprecht in dagelijks gebed voor Hem uitstort, zal Hij zijn engelen sturen om je te helpen (zie LV 84:88). Hij heeft je de Heilige Geest als Metgezel gegeven voor als je dat waardig bent. Hij heeft je de Schriften

*Kies ervoor om
anders te denken en
te handelen dan de
rest van de wereld.
Kies ervoor om er
anders uit te zien en
kijk wat een goede
invloed je dan hebt.*

gegeven zodat je je kunt vergasten aan de woorden van Christus (zie 2 Nephi 9:51; 32:3). Hij heeft je door hedendaagse profeten woorden om na te leven gegeven.

In wie ga je je vertrouwen stellen?

Je weet dat God je Vader is. Hij heeft je lief. Hij wil dat je gelukkig bent. Stel je vertrouwen in Hem (zie 2 Nephi 4:34; 28:31). Hou je ogen op zijn heilige tempel gericht. Wees je begiftiging en verzegeling waardig. Blijf die verbonden trouw en ga regelmatig naar de tempel. Denk eraan dat je hoogste doel het eeuwige leven is, de grootste van alle gaven Gods (zie LV 14:7). Tempelverordeningen zijn onmisbaar voor die zegening (zie LV 131:1–3).

Ik nodig je uit om onder gebed de Schriftuurlijke verklaring omtrent je identiteit, doel en zegening te bestuderen (zie LV 86:8–11). Jazeker, jullie zijn werkelijk jongeren van het edele geboorterecht, geschapen naar het beeld van God. Jullie zijn de wettige erfgenamen, die beproefd en getoetst moeten worden. Je kunt kiezen om een licht voor

de wereld te zijn, te helpen met het redden van Gods kinderen en uiteindelijk de zegening van het eeuwige leven te verdienen. ■

Uit de toespraak 'Jongeren van het edele geboorterecht, welke keuzes gaan jullie maken?' tijdens een CES-haardvuurvavond op 6 september 2013 aan de Brigham Young University–Hawaiï. De hele toespraak is te vinden op cesdevotionals.lds.org.

NOTEN

1. 'Carry On', Hymns, nr. 255.
2. 'Hoop van Israël', *lofzang* 171.
3. Het Griekse woord *anastrophe*, dat met *woord* is vertaald, betekent dat onze levenswijze 'opwaarts' moet zijn.
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), p. 97.
5. Naar 'We Are All Enlisted', *Hymns*, nr. 250.
6. Sommige mensen noemen keuzevrijheid *vrije wil*, maar die term is niet Schriftuurlijk. In de Schriften is alleen sprake van *morele keuzevrijheid* (zie LV 101:78).
7. Boyd K. Packer, 'Raad aan jongeren', *Liahona*, november 2011, p. 16, 18.
8. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
9. In de geïnspireerde proclamatie die de kerk over het gezin heeft uitgegeven, staat: 'Het gezin is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. 'Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.)

WAT VOOR leerkrachten BEHOREN WIJ TE ZIJN?

Als we echt meer op de Heiland willen lijken, moeten we leren onderwijzen zoals Hij onderwees.

Algemeen zondagsschoolpresidium

Links: John S. Tanner, eerste raadgever; midden: Tad R. Callister, president; rechts: Devin G. Durrant, tweede raadgever

De herrezen Heer had zijn bediening in Amerika bijna volbracht. Kort daarvoor was Hij uit de hemel neergedaald om met zijn licht de duisternis te verdrijven die het land van de Nephieten en de Lamanieten na zijn dood overspoeld had. Hij had onderwezen, getuigd en gebeden. Hij had gezegend, vragen beantwoord en zijn kerk gevestigd. Nu bereidde Hij zich voor om afscheid te nemen van zijn discipelen en Hij gaf hun een opdracht die hun vertrouwen moet hebben gegeven:

‘Gij weet de dingen die gij in mijn kerk moet doen; want de werken die gij Mij hebt zien doen, die zult gij eveneens doen [...]

‘Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben’ (3 Nephi 27:21, 27).

Jezus nodigde ons uit om meer op Hem te lijken, en een van zijn grote eigenschappen is zijn gave om te onderwijzen. Hij is de Meesterleraar. Om meer op Hem te lijken, moeten we zowel in de kerk als thuis liefdevollere en meer

levensveranderende leerkrachten worden. Om meer op Hem te lijken, zouden we een brandend verlangen in ons hart moeten hebben om te onderwijzen zoals Hij.

Vragen en uitnodigingen

Jezus onderwees vaak met behulp van vragen en uitnodigingen. Denk eens na over dit voorbeeld van toen Hij bij zijn discipelen in Amerika was. Toen ze op een keer aan het bidden waren, verscheen de Heiland aan hen en stelde Hij hun een uitnodigende vraag: ‘Wat wilt gij dat Ik u geven zal?’ (3 Nephi 27:2). Wat zou u antwoorden als de Heiland u die vraag stelde?

De discipelen antwoordden: ‘Heer, wij zouden willen dat Gij ons zegt met welke naam wij deze kerk moeten aanduiden; want er is woordenstrijd onder het volk aangaande die zaak’ (3 Nephi 27:3).

Christus beantwoordde hun vraag met een vraag: ‘Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat gij de naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen?’

(3 Nephi 27:5). Door deze vraag werden zijn volgelingen eraan herinnerd dat ze zelf enige moeite moesten doen om hun eigen vragen te beantwoorden en dat ze de antwoorden op veel vragen in de Schriften konden vinden.

Hij herinnerde de discipelen er ten slotte aan hoe belangrijk zijn naam was. Zijn woorden nodigden hen uit om te handelen en beloofden hen een zegening: 'En wie mijn naam op zich neemt en tot het einde volhardt, die zal ten laatsten dage behouden worden' (3 Nephi 27:6).

Een onderwijsmodel

In deze paar verzen gaf Jezus Christus ons een goddelijk onderwijsmodel. Hij begon met een diepzinnige

vraag om achter de behoeften van zijn leerlingen te komen. Vervolgens wachtte Hij op hun antwoord en luisterde Hij.

Als ze geantwoord hadden, toonde Hij hun wat ze zochten door hen naar de Schriften te verwijzen.

Uiteindelijk gaf Hij hun twee uitnodigingen en beloofde Hij een mooie zegening aan wie bereid waren om naar zijn uitnodigingen te handelen. We kunnen deze onderwijsmethode van Christus in de volgende vijf beginselen samenvatten:

1. Stel doeltreffende vragen.

De Heer vroeg: 'Wat wilt gij dat Ik u geven zal?' Op die vraag zijn veel verschillende antwoorden mogelijk. Door zulke vragen te stellen, geven we onze leerlingen de kans om te

vertellen wat ze willen leren, en kunnen ze zich op de belangrijkste zaken concentreren; zo betrekken we ze bij actief onderwijs.

2. Luister naar uw leerlingen.

Jezus Christus luisterde toen ze zeiden: 'Heer, wij zouden willen dat Gij ons zegt met welke naam wij deze kerk moeten aanduiden.' Door aandachtig te luisteren, kunnen we beter op de behoeften van onze leerlingen inspelen.

3. Gebruik de Schriften.

Christus zei tegen zijn discipelen: 'Hebben zij de Schriften niet gelezen, waarin staat dat gij de naam van Christus, die mijn naam is, op u moet nemen?' Zowel de leerkracht als de leerling dient de les met behulp van de Schriften voor te bereiden.

Schriftstudie is een belangrijk onderdeel van de geestelijke voorbereiding van zowel leerkrachten als leerlingen.

4. Nodig uw leerlingen uit om te handelen.

De Heer nodigde zijn discipelen uit om (1) zijn naam op zich te nemen en (2) tot het einde te volharden. In *Predik mijn evangelie* staat: 'Als u met mensen praat of hen onderwijst, moet u ze bijna altijd aanmoedigen om iets te doen waardoor hun geloof in Christus wordt versterkt.'¹ Die raad is niet alleen op zendingen, maar ook op evangelieleerkrachten van toepassing.

5. Herinner uw leerlingen aan de beloofde zegeningen die uit gehoorzaamheid volgen.

Uiteindelijk beloofde Jezus Christus zijn leerlingen dat wie naar zijn uitnodigingen handelden 'ten laatste dage behouden [zouden] worden'. Christus belooft ons regelmatig zijn uitverkoren zegeningen voor onze gehoorzaamheid (zie LV 14:7). Als leerkrachten van het evangelie kunnen wij hetzelfde doen.

Het voorgaande voorbeeld illustreert een aantal belangrijke onderwijsmethodes die de Heiland gebruikte. Hij onderwees soms ook aan de hand van gelijkenissen of vergelijkingen. Af en toe daagde Hij de mensen uit die geringschattend over Hem spraken of kastijde Hij hen zelfs. Maar Hij onderwees zelfs wie Hij terechtwees altijd met liefde (zie Openbaring 3:19).

Uw leerlingen liefhebben

Ook wij moeten altijd met liefde onderwijzen als we net als de Heiland

willen onderwijzen. Liefde stelt het hart van zowel de leerkracht als de leerling open, zodat 'beiden worden opgebouwd en zich tezamen [verblijden]' (LV 50:22).

In 3 Nephi vinden we een levendig voorbeeld van de liefde van de Heiland voor zijn leerlingen. Hij bidt voor, huilt met en zegent de mensen. Toen Hij voor de Nephieten tot zijn Vader bad, voelden ze zijn liefde: 'Niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel vervulde op het ogenblik dat wij Hem voor ons tot de Vader hoorden bidden' (3 Nephi 17:17).

Hij hilde tranen van vreugde voor hen en zegende hen vanwege hun geloof, zo groot was zijn liefde:

'Gezegend zijt gij wegens uw geloof. En nu zie, mijn vreugde is overvloedig.

'En toen Hij die woorden had gezegd, weende Hij' (3 Nephi 17:20–21).

Veel liefde maakt het mogelijk om veel te leren. Er staat: 'zijn gelaat lachte hen toe' en 'hun hart was open en in hun hart begrepen zij' (3 Nephi 19:25, 33).

Uw leerlingen aansporen om te getuigen

De Heiland gaf zijn leerlingen ook de gelegenheid om hun getuigenis te geven. Bijvoorbeeld: 'Toen Jezus gekomen was in het gebied van Caesarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

'Zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper, en anderen: Elia, en weer anderen: Jeremia of een van de profeten.

'Hij zei tegen hen: Maar u, wie zegt u dat Ik ben?

'Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God' (Mattheüs 16:13–16).

Nadat Petrus zijn getuigenis gegeven had, sprak Christus wonderbaarlijke zegeningen over hem uit:

‘Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

‘En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

‘En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn’ (Mattheüs 16:17–19).

In ons streven om meesterleraars te worden, moeten we zelf ook regelmatig vragen stellen waardoor onze leerlingen zowel innerlijk als mondeling kunnen getuigen. We moeten onze leerlingen uitnodigen om in hun dagelijkse bezigheden naar getuigenisversterkende ervaringen te streven. Als de sfeer thuis of in het klaslokaal vervolgens bijdraagt tot de Geest, zullen onze leerlingen zich voldoende op hun gemak voelen om over geestelijke ervaringen te vertellen en tot elkaar te getuigen.

Zelf doen wat u onderwijst

Jezus Christus spoorde anderen aan om te doen wat Hij deed (zie 3 Nephi 27:21), Hem te volgen (zie Mattheüs 4:19). Hij deed wat Hij onderwees. Hij gaf dus het goede voorbeeld.

Hij onderwees over dienen door te dienen. Wat een les moet het voor zijn discipelen geweest zijn toen Hij hun voeten waste! ‘Als Ik dan, de Heere en

de Meester, uw voeten gewassen heb, moet ook u elkaars voeten wassen.

Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan’ (Johannes 13:14–15).

Hij onderwees over liefde door lief te hebben. ‘Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben’ (Johannes 13:34).

Hij onderwees over het gebed door te bidden. Nadat Hij een gebed uitgesproken had dat zo innig en subliem was dat het niet opgeschreven kon worden, zei Hij: ‘En zoals Ik onder u heb gebeden, zo zult gij bidden in mijn kerk. [...] Zie, Ik ben het licht; Ik heb u een voorbeeld gegeven’ (3 Nephi 18:16).

Jezus Christus heeft een patroon verschaft aan alle evangelieleerkrachten die op zijn manier willen onderwijzen. We zijn niet volmaakt zoals Hij, maar we kunnen er ijverig naar streven om zelf te doen wat we onderwijzen. Leerkrachten zouden zoals in het kinderliedje moeten kunnen zeggen: ‘Doe nu wat ik doe, volg mij, volg mij na!’²

Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland

We nodigen alle evangelieleerkrachten uit de volgende zes basisbeginselen toe te passen die we uit het voorbeeld van de Heiland leren:

1. Heb uw leerlingen lief.

- Betrek ieder bij de les.
- Concentreer u op de behoeften van uw leerlingen.

2. Bereid u geestelijk voor.

- Doe zelf wat u onderwijst.
- Stel vast welke hulpmiddelen er beschikbaar zijn.

3. Onderwijs met de Geest.

- Help uw leerlingen om de Geest te herkennen.
- Sta er als leerkracht voor open om zelf iets te leren.
- Schep een optimale leersituatie.

4. Ontdek het evangelie samen.

- Heb hoge verwachtingen.
- Spoor uw leerlingen aan om te getuigen.
- Stel doeltreffende vragen.
- Luister naar uw leerlingen.

5. Onderwijs in de leer.

- Gebruik de Schriften.
- Gebruik verhalen en voorbeelden.
- Beloof zegeningen en getuig.

6. Nodig uw leerlingen uit om te handelen.

- Help uw leerlingen met oefenen.
- Geef een vervolg aan uitnodigingen.

Door deze beginselen toe te passen, worden we betere leerkrachten, betere leerlingen, betere ouders en betere volgelingen van Jezus Christus. Want Hij heeft ons opgedragen elkaar ijverig te onderwijzen, zodat ‘allen door allen opgebouwd zullen zijn’ (zie LV 88:77, 78, 122). Wij bidden dat onze leerlingen in ons een glimp van de Meesterleraar mogen zien en niet alleen kennis mogen opdoen, maar dat ze er ook door veranderd mogen worden. ■

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 212.
2. ‘Doe nu wat ik doe’, *Zing maar mee*, D-22.

Ouderling
Koichi Aoyagi
van de Zeventig

PROFETISCHE RAAD EN tempelzegeningen

Toen ik een jonge man was, bracht ouderling Spencer W. Kimball (1895–1985), toenmalig lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, een bezoek aan Japan. Hij sprak tijdens een conferentie die ik bijwoonde. Ik kan me zijn raad nog steeds herinneren: ‘Jonge mensen horen op zending te gaan en in de tempel te trouwen.’

Ik voelde de Heilige Geest en besloot dat ik op zending zou gaan en in de tempel zou trouwen, ook al was er toen nog geen tempel in Japan.

Ik was toen negentien en in het tweede jaar van mijn universitaire studies. Mijn ouders, geen leden van de kerk, waren fel gekant tegen mijn beslissing om op zending te gaan. Ik bad dagelijks om hun goedkeuring en zegen. Een half jaar later verhoorde de Heer mijn gebed.

‘We hebben het financieel moeilijk en kunnen je studies niet meer betalen en niet meer in je levensonderhoud voorzien’, zeiden mijn ouders. ‘Van nu af aan zul je op jezelf moeten wonen. We vinden het ook niet erg als je op zending gaat!’

Mijn ouders hadden mij hun zegen gegeven, dus ik stopte met school, vervulde een bouwzending voor de kerk, en zocht vervolgens werk om geld voor mijn evangelisatiezending te verdienen. Met Gods hulp vond ik drie banen! Een heel jaar lang bezorgde ik dagelijks (behalve

Ik getuig dat als we om leiding bidden, de hedendaagse profeten volgen, en van de tempel een prioriteit maken, onze hemelse Vader ons zal leiden en zegenen.

op zondag) de krant van drie tot zeven, ik maakte van negen tot vier gebouwen schoon en werkte van vijf tot half acht als kok. Daarna kleepte ik me om en ging ik als districtszendeling op pad.

Toen ik 22 was, werd ik naar het zendingsgebied Verre Oosten-Noord geroepen. Tijdens mijn zending had ik de grootste vreugde die ik ooit gevoeld had, leerde ik Gods liefde kennen en ontving ik veel zegeningen. Ook mijn ouders werden door mijn zending gezegend en konden hun financiële problemen oplossen.

De profeet volgen

Na mijn zending spoorde de Geest me aan om het tweede deel van de raad van president Kimball te volgen en mijn tempelhuwelijk niet uit te stellen. Een jaar voordien waren enkele Japanse leden van de kerk begonnen met het plannen van een reis naar de Salt Laketempel. Ze zouden binnen drie maanden vertrekken, dus ik bad en vastte dat

ik naar een waardige jonge vrouw geleid zou worden die ik mee naar de tempel kon nemen.

Een tijdje later woonde ik een kerkactiviteit in mijn geboortestad, Matsumoto City, bij. Ik ontmoette er Shiroko Momose die naar dezelfde school was gegaan als ik toen ik lid van de kerk geworden was. De Geest bevestigde me meteen dat zij degene was die voor me voorbereid was.

Ik vroeg Shiroko al snel ten huwelijk. Ik was erg blij toen ze ja zei, maar haar volgende uitspraak verraste me.

‘Ik ben erg blij dat we dezelfde Heer dienen’, zei ze. ‘Toen ze de reis naar de Salt Laketempel aankondigden, wilde ik erg graag meegaan. Ik bad meermaals dat de Heer me zou helpen om iemand te vinden met wie ik daar kon trouwen. Ongeveer een jaar geleden vertelde de Geest me tijdens mijn gebed dat ik op jou moest wachten en dat je me na je zending ten huwelijk zou vragen.’

Dat was een fantastische geestelijke ervaring voor ons die ons besluit om in de Salt Laketempel te trouwen, versterkte. We hadden maar weinig geld voor de reis, maar we lieten ons daar niet door ontmoedigen. We hadden geleerd dat als we op de Heer vertrouwen en zijn geboden onderhouden, Hij ons helpt om dingen te doen die we anders niet zouden kunnen doen.

We baden tot onze hemelse Vader en deden ons uiterste best om het nodige geld bijeen te sprokkelen. Mede dankzij de financiële hulp van een van Shiroko's vrienden konden we met de andere Japanse heiligen mee naar de tempel gaan.

GEHOORZAAMHEID: EEN VOLMAAKTE KAART

‘Onze liefhebbende hemelse Vader heeft onze koers al uitgezet en ons een volmaakte kaart gegeven, namelijk *gehoorzaamheid*. We ontvangen kennis van de waarheid en krijgen antwoord op onze grootste vragen als we Gods geboden gehoorzamen.’

President Thomas S. Monson, ‘Door gehoorzaamheid ontvangen we zegeningen’, *Liahona*, mei 2013, p. 89.

De vreugde die we voelden doen we daar als eeuwig koppel aan elkaar verzegeld werden, is onbeschrijfelijk. We zullen die ervaring nooit vergeten. We hadden ook vijf generaties voorouders opgezocht en hun namen meegenomen naar de tempel; dat maakte de ervaring nog vreugdevoller. In Salt Lake City verrichtten we plaatsvervangende verordeningen voor die voorouders. Door die verordeningen te doen, voelden we ons inniger met hen verbonden. We wisten dat ze erg blij waren met onze inspanningen.

We waren maar een arm pasgetrouwd stel, maar we maakten van de tempel een prioriteit en gingen later zo vaak als financieel mogelijk naar de Laietempel (Hawaii).

Gezegd door de tempel

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Wij hebben de tempel harder nodig dan wat dan ook.’¹

De tempel is in Gods heilsplan essentieel voor ons eeuwig geluk omdat we er heilige heilsceremonies en -verordeningen verrichten. In de Gids bij de Schriften staat dat de tempel de heiligste plaats van aanbidding op aarde is en dat ‘de Heer zijn tempels [kan bezoeken]’.²

Als we onze tempelverbonden eren en naar de tempel gaan ‘met een nederig hart, reinheid, eer en integriteit’,³ zullen we de Heilige Geest voelen en meer licht en kennis ontvangen. We verlaten de tempel gewapend met macht van de Heer, met zijn naam op ons, zijn heerlijkheid om ons heen, en zijn engelen die over ons waken (zie LV 109:13, 22).

Toen we na ons huwelijk naar Japan terugkeerden en ik werk zocht, werden de beloften van de Heer vervuld.

De Heer houdt Zich aan zijn beloften

Toen we ons eerste kindje kregen, had ik slechts een deeltijdbaan. We waren erg blij, maar ik wist dat ik ons groeiend gezin niet zonder een voltijdbaan kon onderhouden. We begonnen oprecht om hemelse hulp te bidden.

Vóór mijn zending wilde ik in de internationale handel werken. Maar om aangenomen te worden, moest je gewoonlijk een universitair diploma hebben. Ik had mijn studies niet afgemaakt en had dus geen diploma, maar

toen we baden, voelden we dat de Heer ons zou zegenen en dat Hij me naar een baan zou leiden.

Ik besloot om ondanks mijn gebrek aan opleiding bij verschillende bedrijven te solliciteren. De eerste twee bedrijven wezen me af, maar ik had een merkwaardige ervaring toen ik bij het derde solliciteerde.

Er waren in die tijd maar weinig Japanse leden van de kerk en veel mensen hadden vooroordelen tegen de kerk. Toen drie vertegenwoordigers van het derde bedrijf met me spraken, namen ze mijn CV door en ontdekten ze dat ik lid van de kerk was. Ze begonnen me vragen te stellen over de kerk en vroegen me om gedetailleerde antwoorden. Omdat ik nog niet zo lang terug was van zending, was het niet moeilijk om over het herstelde evangelie van Jezus Christus te praten.

Ik moet wel veertig minuten over het evangelie gesproken hebben en getuigd hebben van het leven van Jezus Christus, de afval, het eerste visioen van Joseph Smith, het Boek van Mormon, de herstelling van de ware kerk van Jezus Christus, en de leringen van de kerk.

Ze onderbraken me niet. Een paar dagen later boden ze me een baan met een verrassend hoog salaris aan. Toen ik mijn manager later vroeg waarom ze me aangenomen hadden, antwoordde hij: 'Tijdens je sollicitatiegesprek raakte ik er vast van overtuigd dat je plichtsgetrouw, oprecht en trouw was, en dat je op die manier voor ons bedrijf zou werken.'

Ik getuig dat de Heer zijn beloften nakomt. Tijdens mijn sollicitatiegesprek voelde ik de macht en Geest van de Heer op me rusten, net zoals Hij belooft aan wie de tempel bezoeken en hun tempelverbonden eren. Ik voelde ook tijdens mijn werk voor dat bedrijf dat de Geest bij me was. Ik heb er veel belangrijke bijdragen aan mogen leveren.

Een tempel in Japan

In 1975 kondigde president Kimball op een regionale conferentie in Tokio de bouw van de Tokioteempel aan. Overmand met emoties begonnen de Japanse heiligen spontaan te applaudisseren als uiting van hun dankbaarheid en vreugde.

De Tokioteempel werd in 1980 voltooid. Tijdens de open dagen en de inwijdingsdiensten werden de heiligen met prachtige geestelijke ervaringen en grote vreugde gezegend. Ook na de inwijding van de tempel hadden de heiligen zulke ervaringen bij het ontvangen van hun tempelverordeningen en het plaatsvervangend werk voor hun overleden voorouders.

Shiroko en ik zijn nu bijna 45 jaar getrouwd, maar mijn besluit om profetische raad te volgen, is ons en onze kinderen nog steeds tot zegen. We hebben een fijn gezin gesticht volgens de wil van de Heer, gebaseerd op het evangelie van Jezus Christus, inclusief tempelverbonden.

Ik getuig dat als we om leiding bidden, de hedendaagse profeten volgen, en van de tempel een prioriteit maken, onze hemelse Vader ons zal leiden en zegenen. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 448.
2. Gids bij de Schriften, 'Tempel, huis des Heren'.
3. Spencer W. Kimball, uit het inwijdingsgebed van de Tokioteempel (Japan). In: *2013 Church Almanac* (2013), p. 297.

Flora en ik

gelijkwaardige partners in het werk van de Heer

Links: Flora Amussen en Ezra Taft Benson in hun jongere jaren. Rechts: Flora en Ezra genieten met hun zes kinderen van een dagje uit.

Komen we meer te weten over het ondersteunende, liefdevolle partnerschap tussen president Ezra Taft Benson en zijn vrouw, Flora, dan begrijpen we zijn bediening beter.

Aaron L. West

Kerkelijke publicatiediensten

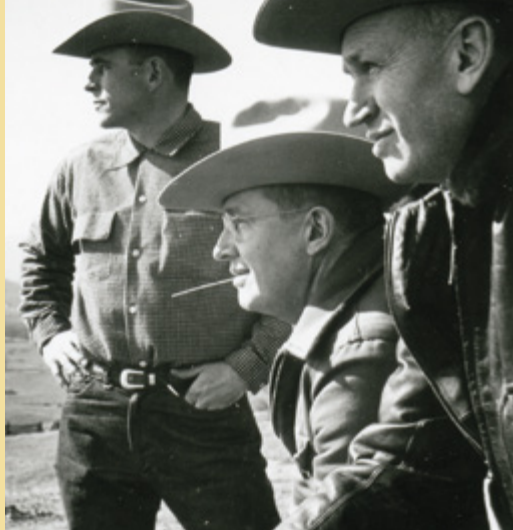
Als we aandachtig luisteren, kan een korte zinsnede soms even krachtig zijn als een toespraak. Dat was op 11 november 1985 het geval. De zinsnede luidde: ‘Flora en ik.’

President Ezra Taft Benson (1899–1994) las die woorden op in een verklaring aan journalisten op de dag na zijn aanstelling als president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zes dagen daarvoor was president Spencer W. Kimball overleden, waardoor president Benson de senior apostel was.

President Benson was bij zijn vrouw, Flora, toen ze vernamen dat president Kimball overleden was en ze ‘knielden meteen neer’ in gebed.¹ In de eerste alinea van de verklaring die wereldwijd gepubliceerd zou worden, plaatste president Benson Flora aan zijn zijde. Hij zei: ‘Naar deze dag heb ik niet uitgekeken. Mijn vrouw, Flora, en ik hebben steeds gebeden dat president Kimballs tijd op aarde verlengd mocht worden en er een wonder voor hem mocht geschieden. Nu de Heer heeft gesproken, zullen we ons best doen om onder zijn leiding het werk op aarde te bevorderen.’²

Na 59 jaar huwelijk, was de zinsnede ‘Flora en ik’ voor president Benson vanzelfsprekend. En toen hij zei: ‘we [zullen] ons best doen om onder zijn leiding het werk op aarde te bevorderen’, bedoelde hij met *we* niet zichzelf en de andere algemene autoriteiten, hoewel hij eensgezind met hen zou samenwerken. In deze verklaring sprak de profeet, ziener en openbaarder van de kerk over de eenheid met zijn vrouw in het werk van de Heer.

Lees meer over de invloed van het boerenleven op het karakter van Ezra Taft Benson in Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson, pp. 2–5.

Van boven met de klok mee: Ezra Taft Benson in het gezelschap van andere boeren; Ezra (tweede van rechts) met zijn moeder, broers en zussen; Ezra's ouders, George T. Benson en Sarah Dunkley Benson.

En waarom niet? Hij was bijna zestig jaar eensgezind met zijn vrouw aan het werk geweest voor de Heer. Hoewel veel aspecten van hun leven door de jaren heen veranderd waren, was hun partnerschap voortdurend een bron van kracht voor hen beiden geweest.

Dit jaar hebben de ZHV-zusters en de Melchizedeks-priesterschapsdragers de gelegenheid om meer over president Ezra Taft Benson te weten te komen. Bij het bestuderen van zijn leringen, wilt u misschien meer over zijn karakter te weten komen. Dit artikel geeft u meer inzicht in zijn leven en bediening, beschreven vanuit het perspectief van zijn vrouw, Flora Amussen Benson. De nummers van hoofdstukken en pagina's in het artikel verwijzen naar *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson*.

'Ik zou graag met een boer trouwen'

In het najaar van 1920 reisde de 21-jarige Ezra Taft Benson van de familieboerderij in Whitney (Idaho, VS) naar Logan (Utah, VS), waar hij zich aan het Utah Agricultural College (nu Utah State University) inschreef. Op zekere dag was hij met enkele vrienden

op de campus toen een jonge vrouw zijn aandacht trok. Later zei hij daarover:

'We zaten buiten bij de melkschuur toen een — heel charmante en mooie — jonge vrouw in haar kleine auto langskwam om bij de boerderij melk te halen. Toen de jongens naar haar zwaaiden, zwaaide ze terug. Ik vroeg: "Wie is dat meisje?" Ze zeiden: "Dat is Flora Amussen."

'Ik zei: "Weet je, ik krijg sterk het gevoel dat ik met haar zal trouwen."

Ezra's vrienden vonden dat een kostelijke opmerking. Ze zeiden: 'Ze is te populair voor een boerenjongen.' Zijn reactie? 'Dat maakt het alleen maar interessanter.'³

Ezra's vrienden schatten Flora Amussen helemaal fout in. Sinds haar tienerjaren had ze al iets bijzonders gezien in landbouwers. Toen haar moeder haar op een dag zei 'dat ze de hoogste graad van heerlijkheid niet kon ontvangen zonder een celestiaal huwelijk, antwoordde Flora misschien een beetje naïef, maar met enig inzicht: "Dan wil ik trouwen met een arme man die geestelijk rijk is, zodat we samen kunnen krijgen wat we verwerven." Na een korte pauze, voegde ze daaraan toe: "Ik zou graag met een boer trouwen."⁴

Flora en Ezra maakten later in het jaar 1920 kennis. Hun vriendschap sloeg al snel om in verkering. Ezra Taft Benson was een jonge man die was begonnen om de geestelijke rijkdom die Flora zo belangrijk vond, te verwerven. En zoals ze waarschijnlijk verwacht had, ontsproten de wortels van zijn geestelijke kracht uit de grond van de boerderij van zijn ouders.

Samen God op de eerste plaats zetten

Net toen Flora en Ezra dichter tot elkaar kwamen, vernamen ze dat ze twee jaar lang van elkaar gescheiden zouden zijn. Ezra

Verhalen over de voltijdzending van Ezra Taft Benson vindt u op pp. 9–10 en 103–104 in het lesboek. Zie pp. 17–21, 54–55, 69–70, 264 en 268 om meer over zijn bediening als apostel in het naoorlogse Europa te weten te komen.

werd naar de Britse zending geroepen. Ze waren enthousiast over zijn gelegenheid om zo te dienen, en ze spraken ‘over hun relatie. Ze wilden vrienden blijven, maar ze begrepen ook dat Ezra een toegewijde zending moest zijn. “Voor mijn vertrek hadden Flora en ik besloten om elkaar maar één keer per maand te schrijven”, zei hij. “We besloten ook dat onze brieven aanmoediging, [blijken van] vertrouwen en nieuwtjes zouden bevatten. En dat deden we dan ook.”⁵

Door op deze manier met de zendingsoproep om te gaan, illustreerden ze een waarheid die Ezra vele jaren later aan de heiligen zou onderwijzen: “Wanneer wij God op de eerste plaats stellen, krijgt al het andere automatisch zijn juiste plaats of het verdwijnt uit ons leven. De aanspraken die er gemaakt worden op onze liefde, de eisen die er gesteld worden aan onze tijd, de belangen die wij nastreven en de volgorde van onze prioriteiten — onze liefde voor de Heer zal ze bepalen.”⁶

Aan het eind van zijn zending keken Flora en Ezra ernaar uit elkaar weer te zien. Maar Flora ‘wilde niet enkel tijd met hem doorbrengen. Ze keek echt naar zijn toekomst en zijn potentieel. [...] Ze was blij dat Ezra op de boerderij van de familie in Whitney wilde gaan wonen. Maar ze had het gevoel dat hij zijn opleiding eerst moest afmaken.’⁷ Om hem daarbij te helpen, zetten ze samen God op de eerste plaats. Minder dan een jaar na zijn zending verraste ze hem met het nieuws dat ze zelf op zending wilde gaan. Lees meer over haar besluit op pp. 10–11.

Een ruwe diamant

Flora en Ezra zijn op 10 september 1926 in de Salt Laketempel aan elkaar verzegeld. Ondanks Ezra’s aangeboren goedheid en

Boven: de jonge Ezra Taft Benson vóór hij zijn zendingsoproep kreeg. Boven en rechts: als apostel diende hij de mensen in het naoorlogse Europa.

succes op school, zetten ‘sommige mensen [...] nog steeds [vraagtekens] bij de keuze van Flora. Ze begrepen niet dat zo’n succesvolle, rijke en populaire vrouw met een boerenjongen genoeg nam. Maar ze bleef zeggen dat ze “altijd al met een boer wilde trouwen”. Ezra “was praktisch, verstandig en standvastig”, zei ze. Ze ging verder: “Hij was lief voor zijn ouders en ik wist dat hij mij zou respecteren als hij hen respecteerde.” Ze noemde hem “een ruwe diamant” en zei: “Ik zal er alles aan doen om hem bekend te maken en een goede naam te geven, niet alleen in onze kleine gemeenschap, maar over de hele wereld.”⁸

Met dat perspectief op het potentieel van haar man deed Flora graag alles wat er van haar gevraagd werd om voor haar kinderen te zorgen en de kerk, de gemeenschap en het land te dienen. Daarvoor moest ze soms een eenvoudiger leven leiden dan ze gewend was, maar die uitdaging nam ze met beide handen aan.

Ouderling Ezra Taft Benson was acht jaar minister van landbouw van de Verenigde Staten en hij was tegelijkertijd apostel. Zie op pp. 21–25 en 47–48 hoe hij deze taken vervulde.

Boven: president Benson onder de heiligen. Links en boven: als minister van landbouw van de Verenigde Staten.

‘Ze vierden hun huwelijk [bijvoorbeeld] alleen met een ontbijt voor familieleden en vrienden. Na het ontbijt vertrok het jonge paar meteen in hun T-Ford pick-up naar Ames (Iowa, VS) waar Ezra een masteropleiding landbouweconomie [...] ging volgen.’ ‘Ze overnachtten acht keer in een tent die lekte. In Ames aangekomen, huurden ze een flat op loopafstand van de campus. Het was een kleine flat en ze hadden het gezelschap van een grote familie kakkerlakken, maar zei Ezra: “Het werd al snel het meest gezellige optrekje dat je je maar kunt inbeelden.”’⁹

Ezra werd minder ‘ruw’ en meer ‘diamant’ en hij raakte steeds meer bij dienen buitenshuis betrokken. Dat bracht ook bij Flora een groeiproces teweeg. Als hij weg van huis was, voelde ze zich soms eenzaam en ontmoedigd. Maar ze was graag echtgenote en moeder en was haar man dankbaar voor zijn goedheid en toewijding aan zijn gezin. Lees op pp. 12–15 meer over de beginjaren van het huwelijk van Ezra en Flora en hun ouderschap.

Twee levensveranderende telefoontjes

Op 27 juli 1943 werd Flora door haar man opgebeld. Hij bereidde zich samen met hun zoon Reed voor om na een zakenreis in Salt Lake City (Utah) terug naar huis te keren. Zij was thuis, nabij Washington D.C., een goeie drieduizend kilometer van hem verwijderd. Na een slapeloze nacht waarin hij veel gebeden en gehuild had, belde hij haar op om haar te vertellen dat hij de dag ervoor als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen was.

Flora was niet verrast. Ze ‘had een sterk vermoeden gehad dat er iets groots tijdens de reis [van haar man] zou gebeuren.’¹⁰ Ze uitte haar vertrouwen in Ezra en haar woorden kalmeerden hem. Later zei hij daarover: ‘Met haar praten, gaf me vertrouwen. Ze heeft altijd meer vertrouwen in mij gehad dan ikzelf.’¹¹

Hoewel Flora vertrouwen in haar man had, wist ze dat hij deze roeping niet alleen kon uitvoeren — hij had de steun van zijn gezin en hemelse kracht nodig. Tijdens een algemene conferentie toonde een ingefluisterde boodschap dat Flora van haar man hield en dat ze begreep dat hij van de Heer afhankelijk was (zie pp. 48–49).

Op 24 november 1952 kreeg Flora weer een levensveranderend telefoontje van haar man. Deze keer was hij op bezoek in Washington D.C en was zij thuis in Salt Lake City. Dwight D. Eisenhower, die net als president van de Verenigde Staten verkozen was, had ouderling Benson gevraagd om als minister van landbouw te dienen, een hooggeplaatste positie die veel offers en toewijding vergde. Ouderling Benson aanvaardde de positie nadat de president van de kerk, David O. McKay (1873–1970), hem dat had aangeraden.

Toen ouderling Benson Flora vertelde dat verkozen president Eisenhower hem

de positie had aangeboden en dat hij die aanvaard had, antwoordde ze: 'Ik wist dat hij dat zou vragen. En ik wist dat je erop in zou gaan.' Ze begreep dat het voor hun gezin moeilijk zou zijn, maar ze zei: 'Het lijkt Gods wil te zijn.'¹²

Ouderling Benson was acht jaar minister van landbouw. In die periode waren ze regelmatig van elkaar gescheiden en ouderling Benson kreeg te maken met de kritiek en ophemeling die vaak bij zo'n positie horen. Het gezin kreeg veel kansen. Ouderling Benson nam Flora en hun dochters Beverly en Bonnie bijvoorbeeld mee op een reis van vier weken waarin hij handelsbetrekkingen met twaalf verschillende landen aan probeerde te knopen (zie pp. 181–182). De uitnodiging van een journalist gaf het gezin een unieke mogelijkheid om zendingswerk te doen (zie p. 24).

Gelijkwaardige werktuigen in de handen van de Heer

Net als alle andere kerkpresidenten was Ezra Taft Benson voor deze roeping voorgeordend. Maar op zijn eentje zou hij die voorordening niet met zulke kracht vervuld kunnen hebben. Er was geen enkele persoon die zoveel invloed op hem had als Flora. Ze werkten zowel in hun gezin als in de kerk samen als krachtige werktuigen in de handen van de Heer.

Net zoals president en zuster Benson samen neerknielden toen ze te horen kregen dat hij president van de kerk zou worden, werkten ze samen om 'het werk op aarde te bevorderen'.¹³ Zoals ze in haar tienerjaren had gehoopt, kregen ze samen wat ze wilden.¹⁴

Op het spreekgestoelte spoorde president Benson de heiligen der laatste dagen aan om de aarde en hun leven met het Boek van Mormon te overspoelen (zie hoofdstukken 9 en 10). Thuis las Flora hem elke dag uit het Boek van Mormon voor, waarna ze samen bespraken wat ze gelezen hadden.¹⁵ Op het spreekgestoelte spoorde president Benson de heiligen aan om regelmatig te dienen en naar de tempel te gaan (zie hoofdstuk 13). Zelf gingen Flora en Ezra Benson als ze konden elke vrijdagochtend naar de tempel.¹⁶ Op het spreekgestoelte waarschuwde president Benson voor hoogmoed en het 'applaus van de wereld'.¹⁷ Maar hoewel Flora erin geslaagd was om hem 'over de hele wereld'¹⁸ bekend te maken, waren ze samen tevreden met het stille 'applaus van de hemel'.¹⁹

Als apostel en president van de kerk hield president Ezra Taft Benson honderden toespraken. We kunnen ons die toespraken moeilijk voorstellen zonder de invloed van de drie krachtige woorden die hij op 11 november 1985 uitsprak: 'Flora en ik.' ■

Als apostel en president van de kerk hield president Ezra Taft Benson honderden toespraken. We kunnen ons die toespraken moeilijk voorstellen zonder de invloed van de drie krachtige woorden die hij op 11 november 1985 uitsprak: 'Flora en ik.' ■

NOTEN

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), p. 479.
2. Ezra Taft Benson. In: Don L. Searle, 'President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church', *Ensign*, december 1985, p. 5.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson* (2014), pp. 7–8.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, pp. 74–75.
5. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 8.
6. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 40.
7. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 10.
8. *Leringen: Ezra Taft Benson*, pp. 11–12.
9. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 12.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, p. 176.
11. Ezra Taft Benson. In: *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 16.
12. Flora Amussen Benson. In: *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 23.
13. Ezra Taft Benson. In: Searle, 'President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church', p. 5.
14. Zie Flora Amussen Benson. In: Dew, *Ezra Taft Benson*, pp. 74–75.
15. Zie Derin Head Rodriguez, 'Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion', *Ensign*, maart 1987, p. 20.
16. Zie Dew, *Ezra Taft Benson*, p. 511.
17. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 229.
18. *Leringen: Ezra Taft Benson*, pp. 11–12.
19. *Leringen: Ezra Taft Benson*, p. 229.

HET DIENSTBEToonKRINGETJE WAS ROND

Toen ik als eerstejaars naar de universiteit ging, bezocht ik vaak met mijn kamergenote haar 98-jarige overoudoom, die we oom Joe noemden. Hij woonde op zichzelf en was eenzaam, dus we probeerden zo vaak mogelijk bij hem langs te gaan. Bij die bezoeken vertelde hij ons verhalen over de tijd dat hij in Mexico woonde, en in plaatsjes langs de grens in Arizona, onder meer in Nogales.

Toen mijn kamergenote onverwachts weer thuis ging wonen, voelde ik de aandrang om oom Joe te blijven bezoeken. Hij werd een goede vriend, en ik bleef bij hem langs gaan totdat hij anderhalf jaar later overleed. Ik vond het verdrietig om een goede vriend kwijt te raken, maar was dankbaar voor de tijd die we samen hadden doorgebracht.

Tien jaar na het overlijden van

oom Joe, was ik in het dagboek van mijn overgrootmoeder aan het lezen. Ze vertelde dat haar man haar had verlaten, dat ze geen geld had, dertig dollar huur moest betalen en negen kinderen te voeden had.

En toen schreef ze: 'In Bisbee [Arizona] waren de mensen zo goed voor ons. Zelfs toen we buiten Bisbee woonden, brachten ze ons [van de kerk] naar huis. Broeder Joseph

Om Joe woonde op zichzelf en was eenzaam. Dus probeerden mijn kamergenote en ik zo vaak mogelijk bij hem langs te gaan.

KON IK HET BEKENNEN?

Kleinman, die in Mexico woonde, bracht ons heel vaak thuis. En bovendien nam hij ons vaak mee om bij [zijn gezin] thuis te komen eten. Ze gaven ons gebraden konijn met alles erop en eraan, waar we erg van genoten. Toen ze werden overgeplaatst naar Nogales [...] gaven ze ons hun prachtige witte konijnen, en toen hadden we zoveel eten als we op konden.'

Toen ik dit las, beseftte ik dat de Joseph Kleinman die mijn overgrootmoeder had geholpen, oom Joe was! De Geest fluisterde me in dat ik geïnspireerd was om oom Joe te blijven bezoeken als bedankje voor zijn vriendelijke hulp aan mijn overgrootmoeder en haar gezin.

Ik vond het fantastisch dat ik deel uitmaakte van een verhaal van liefde waarin het dienstbetoonkringetje rond werd. Ik weet dat de Heer weet wat er omgaat in het leven van zijn kinderen. Als we gehoor geven aan de ingevingen van de Heilige Geest, kunnen we anderen tot zegen zijn en ontvangen wij op onze beurt ook zegeningen. ■
Krisi Church Summers, Utah (VS)

Toen ik tegenover een lid van het Ringpresidium zat, begon mijn hart te bonzen. Ik was al nerveus sinds de ringadministrateur voor een afspraak had gebeld. *Zou hij weten dat ik geen roeping waardig was?*

Ik had besloten dat sommige zonden makkelijker voor de rechterstoel van God dan hier op aarde te belijden zijn, want ik redeneerde dat het zelfzuchtig zou zijn om dingen te onthullen die mijn vrouw verdriet zouden doen en in verlegenheid zouden brengen. Het leek beter om het zelf te overwinnen en met de last te leven. Het probleem was alleen dat ik ze niet in mijn eentje kon overwinnen.

Ik zat daar terwijl de raadgever in het ringpresidium mij riep om te dienen. Hij vroeg: 'Broeder, neemt u deze roeping aan?' Ik wilde maar al te graag 'Ja!' roepen. In plaats daarvan hoorde ik mezelf bijna automatisch zeggen: 'Dat kan ik niet, ik moet me van enkele zonden bekeren.'

Ik werd tegelijkertijd door gevoelens van angst en opluchting overspoeld terwijl ik vertelde waar die zonden in het algemeen op neerkwamen. Hij vroeg of ik er met mijn bisschop over had gesproken. 'Nee.' Mijn echtgenote? 'Nee.' Hij schudde mij de hand, glimlachte, zei dat hij trots op me was omdat ik het bekend had, en zei dat ik het met de bisschop en mijn echtgenote moest bespreken.

Dat deed ik. Ik vertelde het eerst aan mijn vrouw, waarmee ik mijn grootste angst het eerste wegnam. Ze hield nog van me! Ja, ze was van haar stuk, en we hadden wat zaken op te lossen, maar ze hield van me en moedigde me aan om naar de bisschop te gaan.

Toen ik naar de bisschop ging, liet die me onmiddellijk binnen in zijn kantoor. Ik had moeite om te vertellen waarom ik daar was. Ik had mijn zonden zo lang verborgen gehouden, dat ik nauwelijks wist waar ik moest beginnen. Hij moedigde me liefdevol aan om alles te vertellen. Ik legde uit wat mijn zonden in het algemeen inhielden en vroeg om uitstel zodat ik mijn wandaden allemaal op een rijtje kon zetten. Daar stemde hij grif mee in.

Ik moest nog steeds volledig bekenen, maar het leek wel het gewicht van de wereld al van mijn schouders werd genomen. Ik had ook nieuwe hoop dat ik mij van deze last kon bevrijden.

De daaropvolgende weken bracht ik door met bidden, in de Schriften lezen en het opstellen van de lijst die ik zowel aan mijn bisschop als mijn hemelse Vader wilde voorleggen. Ik legde mijn lijst eerst met een gebroken hart en een verslagen geest aan mijn hemelse Vader voor, zei dat het me speet en dat ik echt wilde veranderen. Ik maakte een nieuwe afspraak met de bisschop en vertelde hem alles wat op mijn lijst stond. Hij fronste niet, verhief zijn stem niet en kastijdde me niet. In plaats daarvan sloeg hij zijn armen om me heen. Hij zei dat hij me liefhad, dat de Heer me liefhad, en zei dat ik nu op het pad van ware bekeering was. Ik wist dat het waar was.

Mijn zonden bekenen was aanvankelijk mijn grootste angst, maar het werd een van de mooiste ervaringen in mijn leven. Het was de eerste stap tot een werkelijk begrip van de gave en de geneeskracht van de verzoening van Jezus Christus. ■

Naam bekend bij de redactie

WE NAMEN HET PAD

In het laatste werkgebied van mijn zending, werkten mijn collega en ik in twee dorpjes in het binnenland van de Braziliaanse deelstaat São Paulo. Tussen de twee dorpjes bevond zich een korte weg door het bos die we nog nooit hadden genomen omdat we die gevaarlijk vonden en we er bovendien niet verwachtten er iemand te ontmoeten.

Op een middag naderden we het pad toen de Heilige Geest me ingaf dat we het bos in moesten gaan. Ik keek ouderling Andrade aan en vertelde hem over mijn ingeving. Hij zei dat hij die ook had gehad.

Kort nadat we ons op het onbekende pad hadden begeven, zagen we een vrouw op ons af lopen. Het was een nauw pad, en toen we haar inhaalden, zagen we dat ze huilde.

Toen ze opkeek, nodigde ze ons uit om met haar mee naar huis te gaan, waar we kennismaakten met haar man. We begonnen het geïnteresseerdechtbaar meteen in het evangelie te onderwijzen. Enkele weken later nodigden we ze uit om zich te laten dopen. We waren enthousiast toen ze die uitnodiging bereidwillig aannamen, want het was een jaar geleden dat er iemand in de wijk gedoopt was. We waren dankbaar dat we gehoor hadden gegeven aan de ingeving om die dag het pad te nemen.

Kort voor hun doop zei de vrouw echter dat ze ons moest spreken. Ze zei dat ze al jaren regelmatig dezelfde droom had. In haar droom was ze aan het wachten in het centrum van São Paulo. Een oudere man kwam

op haar af en zei dat twee jongemannen haar leven zouden veranderen. Ze zag vervolgens twee jongemannen naderen, maar daar kwam haar droom altijd ten einde.

Enkele weken geleden was ze op een dag de vloer in haar woning aan het vegen toen een stem tegen haar zei dat er twee jongemannen aan kwamen en dat ze meteen naar het bospad moest gaan waar we haar voor het eerst waren tegengekomen. Ze begreep de ingeving niet, maar wilde graag weten wat haar droom betekende, dus liet ze haar bezem achter en liep het bospad op.

Onder het lopen zag ze in gedachten de beelden uit haar droom alsof ze een film aan het bekijken was, en

de film eindigde met een blik op de gezichten van de twee jonge mannen. Ze zag ook dat ze allebei een zwart naamplaatje droegen. Even later, zei ze, verschenen ouderling Andrade en ik voor haar op het pad. Ze werd door emotie overmand en kon alleen nog maar huilen.

Als ik nu terugdenk aan die heilige ervaring, voel ik de Geest weer en zie ik nogmaals in gedachten dat betraande gezicht van die zuster die het evangelie aanvaardde. Gelukkig luisterden mijn collega en ik volmoed goed genoeg naar onze ingevingen om het pad te nemen waar de Heer ons die dag wilde hebben. ■

Rut de Oliveira Marcolino,
Rio Grande do Norte (Brazilië)

Kort nadat we ons op het onbekende pad hadden begeven, zagen we een vrouw op ons af lopen. We zagen dat ze huilde.

WILT U EEN BOEKET BLOEMEN?

Op een dag was ik na een bijzonder zware dienst op de kinderafdeling van het ziekenhuis moe en mopperig. Toen ik op de beveiligingsbalie afliep, zag ik een boeket prachtige bloemen staan. Toen ik tegen de dame achter de balie zei hoe mooi ik ze vond en hoe lekker ze roken, zei ze dat ik ze mocht hebben.

Ik was zo blij! Ik was ervan overtuigd dat mijn hemelse Vader me die dag wilde opvrolijken met mooie bloemen.

Toen ik het ziekenhuis uit wilde lopen, bevond ik me achter een vrouw in een rolstoel. Ik was wat ongeduldig, maar uiteindelijk kon ik haar bij het verlaten van het gebouw inhalen. Toen ik langs haar liep, keek ze op en zei: 'O, wat een mooie bloemen.' Ik bedankte haar en liep op mijn man af, die in onze auto op mij wachtte. Ik wilde hem wat graag mijn bloemen laten zien.

Plotseling voelde ik dat de Heilige Geest mij ingaf dat de vrouw de bloemen harder nodig had dan ik. Ik aarzelde om ze aan haar te geven, maar gaf toch gehoor aan de ingeving. Toen ik vroeg of zij ze wilde hebben, hoopte ik dat ze nee zou zeggen.

'O, ja!', antwoordde ze. 'Ik wil ze graag hebben. Ze zijn prachtig.'

Ik gaf ze aan haar, maar toen ik me omdraaide om weg te gaan, barstte ze in snikken uit. Toen ik vroeg wat er was, zei ze dat haar man enkele jaren eerder was overleden en dat haar kinderen haar al meer dan een jaar niet meer hadden bezocht. Ze zei dat ze God had gesmeekt om haar een teken van zijn liefde te geven.

'U bent een engel door God

gezonden om mij mijn lievelingsbloemen te geven', zei ze. 'Nu weet ik dat Hij mij liefheeft.'

Mijn hart brak. Ik was zo zelfzuchtig geweest. Deze vrouw had wat lieve woorden nodig, en ik wilde niet eens met haar praten. Ik was helemaal geen engel. Toen we afscheid namen, begon ik ook te huilen.

Toen ik bij de auto kwam, vroeg mijn man wat er mis was en waarom ik mijn bloemen had weggegeven. Hij leek wat in de war maar opgelucht toen ik mijn verhaal vertelde.

'Ik heb je vandaag rozen gestuurd. Ik had het gevoel dat je ze nodig had', zei hij. 'Ik maakte me even zorgen dat je ze zojuist had weggegeven. Als dat niet de bloemen waren die ik je had gestuurd, waar zijn ze dan gebleven?'

Uiteindelijk bleek dat de bloemenwinkel vergeten was om de bloemen te bezorgen, dus reden we naar de winkel. Mijn man ging naar binnen en kwam al gauw met een prachtig boeket naar buiten.

En ik barstte weer in huilen uit. Mijn hemelse Vader had me gevraagd om die bloemen op te offeren omdat Hij wist dat mij iets beters wachtte, en ook omdat zijn eenzame dochter aan zijn liefde herinnerd moest worden. ■

Cindy Almaraz Anthony, Utah (VS)

BERAADSLAAG VAAK SAMEN

Gezinsraad voor echtparen

Nichole Eck

De raden van de kerk — van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen tot de ring-, wijk-, gemeente-, quorum- en andere leiderschapsraden — volgen op elk

Echtparen krijgen met veel problemen en beslissingen te maken. Deze zes beginselen voor gezinsraden kunnen nuttig zijn.

niveau een goddelijk patroon. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: ‘De gezinsraad [is] de meest fundamentele raad van de kerk.’¹

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De gezinsraad is het ideale forum voor doeltreffende communicatie.’² Hij legde uit dat de gezinsraad een geschikte tijd is om ‘de behoeften van het gezin en de behoeften van de afzonderlijke gezinsleden [te bespreken,] om problemen op te lossen, in gezinsverband beslissingen te nemen, en om plannen te maken voor gezinsactiviteiten en doelen te stellen.’³

Als u nog nooit een gezinsraad gehouden hebt, kunt u er vandaag mee beginnen. U kunt er uw kinderen bij betrekken. Maar het is ook

belangrijk dat man en vrouw een aparte gezinsraad houden, waarin ze persoonlijke of gezinskwesties onder vier ogen bespreken.

Hierna volgen enkele beginselen en tips die u in uw gezinsraad tussen man en vrouw kunt toepassen.

Met een gebed beginnen

‘Als de communicatie met onze hemelse Vader ophoudt, houdt ook de communicatie tussen echtgenoten op.’⁴

De Heer kan een belangrijke bijdrage aan uw huwelijk leveren. In uw gebed kunt u uw hemelse Vader bedanken voor uw vele zegeningen, inclusief uw huwelijkspartner, en Hem vragen dat zijn Geest bij uw gesprek aanwezig mag zijn. Zijn Geest kan uw gesprek leiden en goede gevoelens en communicatie bevorderen.

Samen beslissingen nemen

‘Door gebed en bespreking moet [...] de instemming van de raadsleden worden verkregen om de eenheid te vormen die nodig is om hulp van de Heer te krijgen.’⁵

U moet samen met uw huwelijkspartner belangrijke beslissingen nemen, zoals het aannemen van een baan, het kiezen van een studie, wanneer u aan kinderen wilt beginnen, of hoe u de huishoudelijke karweitjes gaat verdelen. Man en vrouw kunnen oplossingen

voorstellen en ze met elkaar bespreken. Luister nederig naar de inbreng van uw huwelijkspartner. Daardoor kunt u elkaars standpunt begrijpen en krijgt uw partner het gevoel dat zijn of haar mening belangrijk is voor u.

In de gezinsraad ‘moeten de beslissingen in goddelijke eenheid worden genomen, zonder water bij de wijn te doen.’⁶ U zult het waarschijnlijk niet over alles meteen eens zijn. Het kan zijn dat u er verschillende raden en oprecht gebed voor nodig hebt, zowel

individueel als samen met uw partner, om het over een beslissing eens te zijn. Maar ‘wanneer u in raadsvergadering samenkomt zoals dat van u verwacht wordt, zal God u de oplossing geven voor de problemen waarmee u geconfronteerd wordt.’⁷

Het kan nuttig zijn om van tevoren het onderwerp van de gezinsraad te bepalen. Daardoor krijgt u de tijd om over het onderwerp na te denken en kunt u zich beiden beter voorbereiden om uw mening te uiten.

Uzelf beoordelen

‘Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op?’ (Mattheüs 7:3).

U kunt zelf maar één persoon veranderen, namelijk uzelf. U komt misschien in de verleiding om tijdens de gezinsraad een lijst met punten van kritiek op uw partner door te nemen. Neem in plaats daarvan deel aan deze raden met het verlangen uzelf te verbeteren. Vraag uw huwelijkspartner of hij of zij iets zorgwekkends of problematisch aan

uw woorden of gedrag opgemerkt heeft. Stel doelen voor uw persoonlijke vooruitgang en vraag de steun van uw partner in uw streven om te veranderen. Steun uw partner in de persoonlijke doelen die hij of zij stelt.

Over moeilijke zaken praten

*'Ieder gezin heeft moeilijkheden en problemen. Maar een succesvol gezin werkt samen aan een oplossing in plaats van kritiek te leveren en te ruziën.'*⁸

Een sterk huwelijk is het resultaat van moeilijkheden overwinnen, niet van ze negeren of vermijden. U zult af en toe ernstige kwesties moeten bespreken. U hebt het misschien moeilijk met zonde en bekering, of met financiële problemen, maar de open en eerlijke communicatie van een gezinsraad kan sterke gevoelens verzachten. Een gezinsraad kan een geschikt en aangenaam forum zijn

waarin men zorgen kan uiten en om hulp kan vragen.

Concentreer uw energie op eventuele oplossingen voor het probleem en vermijd bekvechten en kritiek. Wees nederig. Uit uw liefde voor elkaar en herinner elkaar eraan dat u samen aan een gelukkig, eeuwig huwelijk en gezin werkt.

Positief blijven

*Als u alleen een gezinsraad houdt 'in moeilijke tijden [...] en de prestaties [van uw gezinsleden] nooit erkent of hun nooit een compliment geeft, zullen ze een hekel aan de gezinsraad krijgen.'*⁹

Niet alle gezinsraden hoeven over problemen of beslissingen te gaan. U kunt de gelegenheid gebruiken om iets positiefs over uw partner te zeggen of over de zegeningen in uw leven te praten. U kunt persoonlijke prestaties vieren, bespreken hoe u uw huwelijk en gezin

geestelijk kunt versterken, samen doelen stellen, of uw dankbaarheid uiten voor de sterke kanten of goede daden van uw partner. Gebruik de gezinsraad om 'een gewoonte van communicatie en wederzijds respect te scheppen, waarop [u beiden] kunt steunen als er zich ernstige en moeilijke problemen voordoen.'¹⁰

Volharden

*'Laten wij ons uiterste best doen, en elke dag iets beter worden. Als onze onvolmaaktheden de kop op steken, kunnen we blijven proberen om ze te verbeteren. We kunnen meer vergevingsgezind zijn voor onze eigen gebreken en die van onze dierbaren.'*¹¹

Denk er ten slotte aan dat het tijd en moeite vergt om slechte communicatie door positieve patronen te vervangen. Uw eerste gezinsraad kan onwennig of intimiderend zijn, maar als u er nederig naar streeft om met elkaar

te communiceren en de Heer bij uw beslissingen betreft, zult u de zegeningen van de gezinsraad beter begrijpen.

De Heer wil dat we thuis en in onze communicatie vrede vinden. Hij helpt ons als we tekortschieten en zegent onze inspanningen. Met zijn hulp kunnen we ‘een omgeving van respect, begrip en harmonie’¹² scheppen, waardoor ons thuis, zoals president Thomas S. Monson beloofd heeft, ‘een stukje hemel op aarde’ zal worden.¹³ ■
De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 233.
2. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (2012), p. 165.

3. M. Russel Ballard, ‘De gezinsraad: een gesprek met ouderling en zuster Ballard’, *Liahona*, juni 2003, p. 14.
4. M. Russell Ballard, ‘De gezinsraad’, *Liahona*, juni 2003, p. 17.
5. Ronald E. Poelman, ‘Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs’, *Ensign*, mei 1980, p. 91.
6. Ronald E. Poelman, ‘Priesthood Councils’, p. 91.
7. Stephen L Richards. In: Conference Report, oktober 1953, p. 86.
8. Ezra Taft Benson, ‘Counsel to the Saints’, *Ensign*, mei 1984, p. 6.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* (Melchizedek Priesthood study guide, 1974), p. 168.
10. ‘Family Councils: A Heavenly Pattern’, *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide* (1989), p. 171.
11. Russell M. Nelson, ‘Perfection Pending’, *Ensign*, november 1995, p. 88.
12. ‘Working Together in Family Councils’, *Ensign*, februari 1985, p. 31.
13. Thomas S. Monson, ‘Hallmarks of a Happy Home’, *Ensign*, november 1988, p. 69.

WAAROVER PRATEN WE?

Als u niet weet waarover het in de gezinsraad kunt hebben, denk dan na over vragen zoals deze:

- Hoe kunnen we het werk verdelen, zodat iedereen aan de huishoudelijke karweitjes deelneemt en tevreden is met zijn of haar deel?
- Welke media laten we thuis toe?
- Welke vaardigheden kunnen we als gezin aanleren?
- Wat kunnen we als gezin doen om bekvechten te vermijden?
- Wat kunnen we doen om de sabbat te heiligen?
- Hoe kunnen we ons voorbereiden op een natuurramp?
- Hoe kunnen we meer bij onze gemeenschap betrokken raken?
- Welke nieuwe tradities kunnen we als gezin beginnen?
- Hoe kunnen we onze financiën beter beheren?
- Wat kunnen we doen om ons huwelijk geestelijk te versterken?

De moed om

Christian Hägglund

Toen ik van mijn zending thuis kwam in Zweden, worstelde ik erg lang met de volgende stap in mijn leven: het tempelhuwelijk. De Geest bevestigde dat ik aan een gezin moest beginnen om te worden wie ik moest worden. Ik concentreerde me zo hard op de vraag hoe belangrijk deze beslissing was, dat mijn geloof wankelde, ook al had ik het gevoel dat ik mijn eeuwige metgezellin gevonden had en dat de Heer mijn keuze goedkeurde. Mijn vriendin, Evelina, en ik planden onze verzegeling in de tempel, boekten onze huwelijksreis en kochten onze verlofingsringen vóór we daadwerkelijk verloofd waren. En dat alles vanwege mijn bindingsangst. Ik wilde dat mijn hemelse Vader me gebod om met Evelina te trouwen omdat ik bang was om verantwoording voor de beslissing af te moeten leggen als ons huwelijk niet standhield. Angst en ondoordachte gebeden verlamden me en ik moest mijn belangrijke beslissing nog steeds nemen.

Ik leerde mijn keuzevrijheid te gebruiken om zelfstandig te handelen en niet met me te laten handelen toen ik de belangrijkste beslissing van mijn leven maakte.

Keuzevrijheid: de werkwijze van de Heer

De ingevingen van de Geest maakten uiteindelijk het verschil toen ik Leer en Verbonden 58:26–29 las: ‘Want zie, het is niet juist dat Ik in alle dingen gebieden moet; want wie in alle dingen gedwongen wordt, die is [traag]. [...]’

‘De mensen dienen gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen en veel gerechtigheid tot stand te brengen;

‘want de macht is in hen, waardoor zij naar eigen believen kunnen handelen. [...]’

‘Maar wie niets doet totdat het hem geboden wordt, en een gebod met een weifelend hart ontvangt en het traag nakomt, die is verdoemd.’

Toen ik over deze verzen nadacht, begreep ik welke rol keuzevrijheid in het plan van onze hemelse Vader speelt. Dat veranderde mijn standpunt en gaf me de kracht om verder te gaan. Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen

te trouwen

heeft gezegd dat als we geïnspireerde leiding zouden ontvangen zonder er zelf moeite voor te moeten doen, we dan geen ‘onmisbare groei’ door zouden maken, die voortvloeit uit ‘moeite [...] doen om te leren hoe inspiratie van de Geest in zijn werk gaat.’¹

Kracht om verder te gaan

Ik besloot mijn geloof te oefenen en een beslissing te nemen, en de Heer zegende me met vertrouwen in mijn vermogen om te kiezen. Ik besepte dat ik gedreven werkzaam moest zijn ‘en vele dingen uit eigen vrije wil [moest] doen’ — zoals me verloven. De Heer spoort ons aan om onze macht als rentmeester te gebruiken om onszelf te besturen. Het gebruik van deze macht staat centraal in ons leven.

Ik denk dat de Heer liever heeft dat we onze keuzevrijheid gebruiken dan dat we altijd de perfecte beslissing nemen. Hij heeft ons echter de nodige hulpmiddelen gegeven voor het nemen van goede beslissingen, en vooral voor het kiezen van onze huwelijkspartner. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft

gezegd: ‘Emoties mogen niet de beslissingen bepalen, maar het verstand en het hart, versterkt door vasten, gebed en ernstige overweging, zullen de kansen op een gelukkig huwelijk vergroten. Er is [opofferingsgezindheid] en [grote] onbaatzuchtigheid voor nodig, en we moeten met elkaar delen.’²

Er staan zelfs instructies in de Schriften voor het ontvangen van een bevestiging van de Geest: ‘U [moet] het in uw gedachten uitvorsen; daarna moet u Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem

in u doen branden; bijgevolg zult u voelen dat het juist is.

‘Maar indien het niet juist is, zult u zulke gevoelens niet hebben, maar zult u een verdooving van gedachten hebben’ (LV 9:8–9). Niet iedereen voelt echter zijn boezem in zich branden als bevestiging van de Heer. We moeten allemaal leren hoe we die bevestiging zelf ontvangen.³ Als we dit patroon volgen, wordt ons geloof in onze mogelijkheid om keuzes te maken vergroot.

Mijn hemelse Vader wist wat mijn hart, ziel en verstand nodig hadden. Hij gaf me deze waarheden, die het verschil uitmaakten. Evelina en ik zijn getrouwd. We hebben al vele jaren een gelukkig gezin met drie prachtige kinderen. Ik ben de Heer zo dankbaar voor mijn getuigenis van keuzevrijheid en de rol die ze speelt bij het nemen van de belangrijkste levensbeslissingen. ■

De auteur woont in Stockholm (Zweden).

NOTEN

1. Richard G. Scott, ‘Hemelse inspiratie ontvangen’, *Liahona*, november 2009, p. 7.
2. Spencer W. Kimball, ‘Eenheid in het huwelijk’, *Liahona*, oktober 2002, p. 36.
3. Zie ook Leer en Verbonden 8:2–3.

JMJV-THEMA 2015

'Daarom, u die zich in de dienst van God begeeft, zie toe dat u Hem met geheel uw hart, macht, verstand en kracht dient, opdat u op de laatste dag schuldeloos voor God zult staan' (LV 4:2).

U DIE ZICH

IN DE DIENST VAN GOD

BEGEEFT

MET JE HELE ZIEL DIENEN

Het algemeen jongevrouwenpresidium

Het MJJV-thema voor 2015 leert ons dat het een heilig voorrecht is om God te dienen. We hopen dat ieder van ons dit jaar leert om met meer toewijding te dienen zoals de Heiland ons opgedragen heeft: met geheel ons hart, onze macht, ons verstand en onze kracht. Hoe doen we dat? Hier zijn wat ideeën.

Ten eerste dienen we met geheel ons **hart**. Dat betekent dat je door je liefde voor God en zijn kinderen gemotiveerd wordt om Hem te dienen. 'De aanspraken die er gemaakt worden op onze liefde, de eisen die er gesteld worden aan onze tijd, de belangen die wij nastreven en de volgorde van onze prioriteiten — onze liefde voor de Heer zal ze bepalen.'¹ Je toont je liefde voor de Heer door zijn geboden te onderhouden (zie LV 42:29). Je dient je familieleden en versterkt de onderlinge band. Je maakt je roeping groot en reikt wie behoefte heeft aan vriendschap de hand. Je zoekt namen van voorouders om mee te nemen naar de tempel.

Ten tweede dienen we met geheel onze **macht**. Er worden lichamenlijk

Links: Carol F. McConkie, eerste raadgeefster; midden: Bonnie L. Oscarson, presidente, rechts: Neill F. Marriott, tweede raadgeefster

werk en ijverige inspanningen van ons verwacht. Zendingswerk vergt uithoudingsvermogen en volharding. Je dient met je macht als je de behoeftigen helpt 'en wel door de hungerigen te voeden, de naakten te kleden, de zieken te bezoeken en in hun behoeften te voorzien, zowel de geestelijke als de stoffelijke' (Mosiah 4:26).

Vervolgens dienen we met geheel ons **verstand**. Je gedachten moeten rein, deugdzaam en op de Heiland gericht zijn. Je hebt een verbond gesloten om Hem altijd indachtig te zijn. Je streeft door Schriftstudie en gebed naar de leiding van de Heilige Geest. Door je gedachten, woorden en daden in overeenstemming met de wil van God te brengen, zie je de behoeften van anderen en ben je waardig en klaar om te dienen.

Ten laatste dienen we God met geheel onze **kracht**. Je ontvangt kracht door bijvoorbeeld geloof in de verzoening van de Heiland te oefenen. Je bekeert je en heiligt jezelf door gehoorzaamheid aan zijn geboden. Je voelt de helpende kracht van de Heiland en ziet wonderen gebeuren als je in de kracht van de Heer dient (zie Alma 26:12).

Als je God met je hele ziel dient, belooft Hij dat je van je zonden gereinigd wordt en dat je voorbereid zult worden om Hem te ontmoeten en zijn eeuwige heerlijkheid te ontvangen. ■

NOOT

1. Ezra Taft Benson, 'The Great Commandment —Love the Lord', *Ensign*, mei 1988, p. 4.

DIT WONDERBAAR WERK

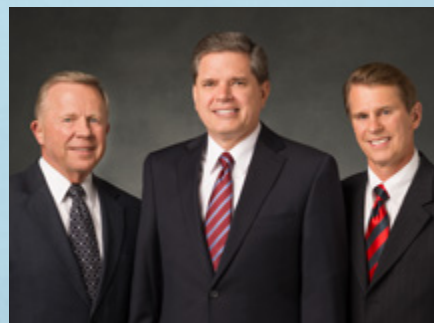
Het algemeen jongemannenpresidium

Waar denk je aan als je het woord *begeven* hoort? Op pad gaan? Een grote tocht ondernemen? Het begin van een reis?

Als je je 'in dienst van God begeeft', onderneem je de reis van je leven. Je neemt aan de bespoediging van Gods werk deel, en dat is een prachtige, vreugdevolle en wonderbare ervaring.

Maar je hoeft ons niet te geloven. Vorig jaar bekeken de jongemannen in het lerarenquorum van een dorpje in Utah (VS) de website met jongerenactiviteiten (lds.org/youth/activities) om ideeën voor een activiteit op te doen. Een van de activiteiten trok hun aandacht: 'Zeven dagen lang dienen.'

De jongemannen besloten de extra mijl te gaan: ze zouden een hele week dagelijks iedereen in de wijk dienen die om hulp vroeg. Negentien gezinnen vroegen om hulp. Dat hadden de jongemannen niet verwacht en ze voelden zich misschien zelfs een beetje overweldigd. Hoe konden ze zoveel dienstbetoon in zo'n korte tijd doen? Maar ze hadden het beloofd en dus besloten ze alle gezinnen te dienen.

Links: Larry M. Gibson, eerste raadgever; midden: David L. Beck, president; rechts: Randall L. Ridd, tweede raadgever

In slechts één week dienden ze tezamen ruim 250 uren. Ze verplaatsten een grote berg stenen, groeven een zandbak uit, maakten dakgoten schoon en stapelden hout enzo voort. En het had ook invloed op de jongemannen.

Ze stonden versteld van de kracht en zegeningen die ze ontvingen. Ze zeiden dat ze zich als quorum één voelden en dat ze bij hun huiswerk en andere taken hulp van God ontvingen. Als de wijk nu hulp nodig heeft, staat het lerarenquorum enthousiast paraat. Ze dienden niet alleen tijdens die ene week — ze proberen dagelijks te dienen.

Dienen en het koninkrijk van God opbouwen is echt een wonderbaar werk. Het heeft deze jongemannen vreugde gebracht en het zal jou ook vreugde brengen als je anderen helpt en ziet dat hun leven dankzij jouw reine en oprechte inspanningen verandert. Zoals het algemeen jongevrouwenpresidium op p. 48 zegt, is het een voorrecht om God te dienen.

Begeef je nu 'met geheel [je] hart, macht, verstand en kracht' (LV 4:2) in dienst van God. We horen graag over je ervaringen met dienen! Maak filmpjes en foto's van je diensten, upload ze op sociale media, deel ze met je familieleden en vrienden, en stuur ze naar liahona@ldschurch.org. Op de website met jongerenactiviteiten kun je er anderen over vertellen. Nodig anderen alsjeblieft uit om met je mee te doen aan dit wonderbare werk. Laten we kijken hoeveel invloed we op de wereld kunnen hebben. ■

STAP VOOR STAP

Jongeren in Italië vertellen hoe ze God met heel hun hart, macht, verstand en sterkte dienen.

Hillary Olsen

Wat ga je doen nu je weet dat het MJV-thema dit jaar over dienen gaat? De Heer heeft je gevraagd om Hem met *heel* je hart, macht, verstand en sterkte te dienen (zie IV 4:2). Dat is best veel, en je kunt het gevoel hebben dat het je teveel is. Maar dat hoeft niet zo te zijn.

‘Het is net als bergbeklimmen’, zegt Marco D. uit Taranto. ‘Als je eraan denkt dat je de hele berg moet beklimmen, lijkt dat moeilijk. Maar als je het stap voor stap doet, is het veel makkelijker. Zet de ene voet voor de andere, en als je eenmaal een stap hebt gedaan, denk je “Ik heb het voor elkaar!”, en dan doe je de volgende stap.’

Tussen de pizza, pasta en straatkeien van het Italiaanse leven, hebben jongeren in het zuiden van Italië enkele nuttige stappen ontdekt om zich op te concentreren bij hun inspanningen om met *heel* hun hart, macht, verstand en sterkte te dienen.

GEESTELIJKE LEIDING ZOEKEN

Geestelijke leiding ontvangen is een belangrijke stap bij het dienen van de Heer. En Davide C. (15) weet dat hij er moeite voor moet doen. 'Ik moet een werktuig in Gods handen zijn', zegt hij. 'Ik moet er klaar voor zijn om de influisteringen van de Geest ontvangen en te volgen. Daarvoor moet ik me altijd met dingen omringen die de Heer goedkeurt.'

Davide en zijn familie zijn bekeerlingen. Nog voor zijn doop leerde Davide al hoe belangrijk Schriftstudie is. Zijn broer werd als eerste gedoopt, en zijn ouders volgden al snel. Davide wist dat hij zelf een getuigenis nodig had. Toen hij het Boek van Mormon ging bestuderen, voelde hij de Geest. De fijne gevoelens die hij kreeg, droegen bij aan zijn beslissing om lid van de kerk te worden.

Vier jaar later verlaat Davide zich nog steeds op de leiding van de Geest. 'We moeten altijd ons best doen. We kunnen onze Schriftstudie en gebed niet laten verwateren', zegt hij.

BLIJF REIN

Marco D. (17) wijst erop dat het belangrijk is om de geboden te gehoorzamen, met name de wet van kuisheid. 'De tegenstander verleidt ons op allerlei manieren en probeert ons te laten struikelen', zegt Marco. 'Vrienden kunnen ook een slechte invloed hebben.' Enkele jaren geleden moest Marco andere vrienden

zoeken om tijd mee door te brengen, want hij zag in wat een negatieve invloed ze hadden op zijn keuzes. 'Ik moest vrienden zoeken die me zouden accepteren zoals ik was en niet zouden verlangen dat ik me aanpaste aan de verwachtingen van de wereld.'

Soms struikelen we bij het beklimmen van de berg. Als dat gebeurt, 'ga dan naar de bisschop en vertel hem eerlijk wat er is gebeurd', spoort Marco aan. 'De bisschop is onze broeder. We kunnen hem vertrouwen.'

Door moeite te doen om gehoorzaam en rein te blijven, krijgt Marco kansen om God nu al te dienen en bereidt hij zich voor op een voltijdzending.

TREK ER TIJD VOOR UIT

Manuel M. (17) geeft toe dat het niet altijd makkelijk is om God te dienen. 'We worden vaak op de proef gesteld', zegt Manuel. 'Soms zouden we liever wat anders doen. Soms wil ik liever slapen, voetballen, gamen of bij mijn vrienden zijn. Maar mijn moeder heeft me altijd geleerd dat we ervoor moeten kiezen om de Heer te dienen. Het is goed om andere dingen

te doen, maar de Heer moet onze prioriteit zijn.'

Miriam D. (14), weet dat de enige manier om er zeker van te zijn dat ze dagelijks haar Schriftstudie en gebed doet, is er een bepaalde tijd voor te reserveren. 'Ik kan volgens mij heel veel bereiken als ik er de tijd voor neem', zegt Miriam. 'Bovendien komen we minder in de verleiding als we meer tijd aan de Heer wijden — we worden er sterker van.'

DIEN BEREIDWILLIG

Voor Sabrina D. (15) betekent dienen met heel haar hart, macht, verstand en sterkte, met *buona volontà* dienen. Dit betekent dat je het bereidwillig en opgewekt doet.

Alessio I. (12) is het daarmee eens: 'Het is niet goed om het alleen maar te doen omdat de bisschop het zegt, of je ouders. Je moet het niet als een plicht zien. De Heer wil dat we dienen om de juiste redenen.'

Hoe kunnen we dienen met meer *buona volontà*? 'Het helpt me om in de Schriften te lezen, want ze leren ons dat het goed is om te dienen', zegt Sabrina.

Als we de verzoening bestuderen en begrijpen, kan dat er ook toe bijdragen om bereidwillig en opgewekt te dienen. Elvira D. (17), zegt: 'Net zoals onze hemelse Vader zijn Zoon heeft gezonden, die alles voor ons op heeft geofferd, moeten wij

bereid zijn om alles toe te wijden aan het dienen van de Heer.'

DENK AAN ANDEREN

De zusjes Giulia (16) en Veronica D. (14) weten dat het belangrijk is om aan anderen te denken. 'Door te dienen, gaan we mensen anders zien. Als je iemand dient, word je allebei gezegend', zegt Giulia.

Veronica zegt: 'Een tijd geleden

wilde ik echt andere mensen over het evangelie vertellen, maar ik voelde me er niet klaar voor. Ik was bang. Maar ik dacht aan de mensen die ik zou dienen, kreeg ik meer vertrouwen omdat ik wist dat de Heer me zou helpen.'

Giulia en Veronica hielpen hun vriendin Virginia en het veranderde haar leven. Ze nodigden haar uit om met hen mee naar kerkactiviteiten te gaan. Ze nodigden ook haar familie uit om samen met hun eigen familie wat te doen. Al gauw begon Virginia's familie de zendelingen te ontvangen. Een jaar later werden Virginia en haar jongere zusje gedoopt.

Nu ze lid van de kerk is, is Virginia ook op zoek naar manieren om de mensen om haar heen te dienen. Ze wil andere mensen graag over het evangelie vertellen. Soms lachen haar schoolvriendinnen haar uit om haar nieuwe geloof, en dus vraagt ze in gebed met wie ze erover moet praten. Op een dag fluisterde de Geest haar in om te praten met een meisje dat ze kent. 'Ik gaf haar een Boek van Mormon en nodigde haar uit om

met me mee naar de kerk te gaan. Ze ging mee! En nu is ze het Boek van Mormon aan het lezen.'

Samuele D. (14) is op zoek naar manieren om de leden van zijn quorum te sterken: 'Ik probeer de andere jongens in mijn quorum te helpen door ze in de lessen aan te moedigen. Soms zijn ze te verlegen of te zenuwachtig om iets te zeggen.' Samuele zegt dat anderen helpen om vertrouwen op te doen een manier is om God te dienen en zich voor te bereiden op toekomstige taken.

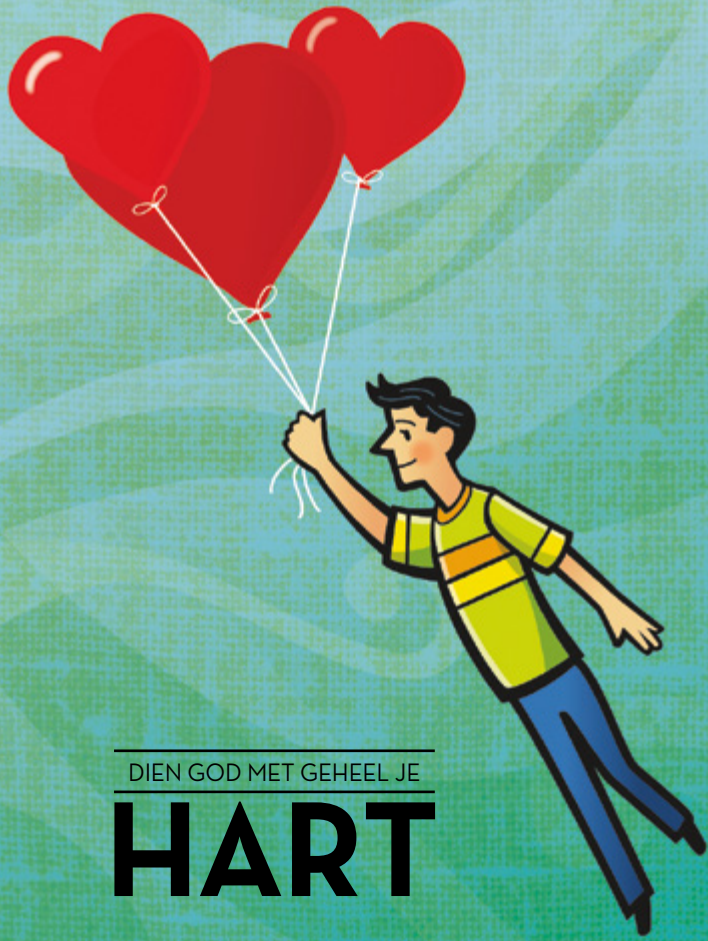
BEGIN METEEN

Dus wat ga *jij* doen? Alessio I. zegt: 'Ik wacht niet tot ik ouder ben om iets goeds te doen. Ik moet het nu meteen doen.'

Jij zult ook veel aan deze stappen hebben, want je zult erdoor gaan inzien dat je een belangrijk deel van het werk van de Heer uitmaakt. Doe één stap tegelijk. Door alles in dienst van de Heer te geven, leer je veel goeds tot stand brengen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

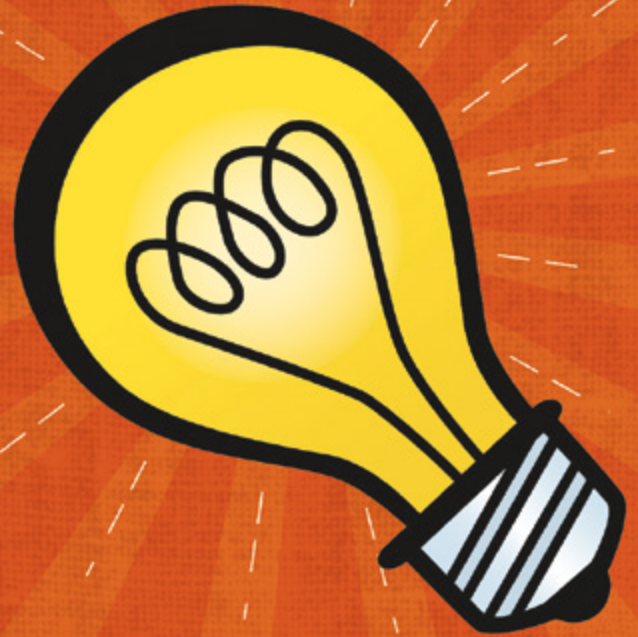

DIEN GOD MET GEHEEL JE

HART

DIEN GOD MET GEHEEL JE

VERSTAND

DIEN GOD MET GEHEEL JE

KRACHT

DIEN GOD MET GEHEEL JE

MACHT

DIEN MET GEHEEL JE VERSTAND

'Ons denkvermogen is een gave van God. [...] Hoe wij denken, heeft grote invloed op onze houding en gedrag, en dus ook op onze status na dit leven.' (Gids bij de Schriften, 'Gedachten', scriptures.lds.org.) Met ons verstand kunnen we leren en ons ten goede veranderen als we het goede nastreven. Hier zijn enkele ideeën:

- Bestudeer de Schriften en de woorden van de profeten.
- Denk positief over jezelf en anderen.
- Streef naar kennis, vooral van opbouwende zaken.
- Kies heilzame en opbouwende ontspanning.
- Onderzoek iets dat je belangrijk vindt, zoals een gebeurtenis in de geschiedenis van de kerk of een voorouder.
- Denk tijdens het avondmaal aan de Heiland.
- Hou een dagboek bij en lees er regelmatig in.

DIEN MET GEHEEL JE HART

Het hart houdt ons in leven. Met 'hart' wordt vaak ook het middelpunt of de kern van iets bedoeld en de plek waar onze verlangens zitten. God met geheel ons hart dienen, betekent Hem al onze verlangens, onze wil en onze liefde te geven. Hij wil dat we Hem liefhebben door zijn geboden te onderhouden en anderen lief te hebben. Hier zijn enkele ideeën:

- Plaats gebed, Schriftstudie en naar de kerk gaan boven je eigen verlangens.
- Wees medelevend en vriendelijk voor een familielid of iemand op school.
- Doe samen met iemand iets wat hij of zij graag doet.
- Probeer te begrijpen hoe iemand zich voelt.
- Geef iemand een oprecht compliment.
- Praat met iemand die alleen is, of ga bij hem of haar zitten.

DIEN MET GEHEEL JE KRACHT

God al onze kracht geven, heeft te maken met de energie waarmee we Hem dienen. Kracht is ook geestelijke kracht, innerlijke toewijding, veerkracht en ijverig het goede doen. We tonen onze kracht door de beginselen toe te passen die de Heiland toepaste. Dan krijgen we goddelijke, geestelijke kracht. Hier zijn enkele ideeën:

- Bestudeer de Schriften met je volle aandacht.
- Werk in eenheid samen met de leden van je wijk of gemeente.
- Verdedig morele normen.
- Handel naar de ingevingen van de Heilige Geest om anderen tot zegen te zijn.
- Neem je voor om een rechtschapen leven te leiden en blijf getrouw als je in verleiding gebracht wordt.
- Draag met gezonde voeding en beweging zorg voor je lichaam.
- Leef je verbonden na om meer geestelijke kracht te krijgen.

DIEN MET GEHEEL JE MACHT

Met geheel je macht dienen, betekent doen wat we kunnen, zowel geestelijk als stoffelijk, en is gericht op anderen. Wat onze talenten ook zijn (een zware kast optillen, in moeilijke situaties een positieve instelling hebben enzovoort), we kunnen er anderen mee sterken. Hier zijn enkele ideeën:

- Vraag je af: Wie heeft mijn hulp vandaag nodig? En ga dan aan de slag.
- Doe een klusje voor iemand, zoals de stoep vegen, een kamer opruimen of afwassen.
- Gebruik je talenten: repareer een voertuig of een computer, versier een kamer, maak een cadeautje, schrijf een gedicht.
- Doe extra moeite om een vriend en een goed voorbeeld te zijn.
- Leer iemand een van jouw vaardigheden aan.

BEGEEF JE IN ZIJN DIENST

‘Daarom, u die zich in de dienst van God begeeft, zie toe dat u Hem met geheel uw hart, macht, verstand en kracht dient, opdat u op de laatste dag schuldeloos voor God zult staan’
(LV 4:2).

WAAROM IS Jezus Christus belangrijk VOOR MIJ?

*Als we begrijpen wat de Heiland
allemaal voor ons doet, wordt Hij de
belangrijkste persoon in ons leven.*

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van
deze maand:
de Godheid

Michael R. Morris

Kerkelijke tijdschriften

Onlangs las ik een blog waarin de auteur vertelde hoe belangrijk de Heiland in haar dagelijkse leven was. Het deed me deugd om dat te lezen, maar een van de reacties op haar post stemde me droevig: 'Voor mij is Hij helemaal niet belangrijk. Hij is dat nooit geweest en zal het ook nooit worden.'

Die lezer had het helemaal fout. Vroeg of laat hebben we de Heiland allemaal nodig. We maken allemaal fouten die we niet kunnen herstellen, ervaren verlies dat we niet kunnen compenseren, en maken leed, vervolging, drama's, lasten en teleurstellingen mee die we niet alleen kunnen dragen.

Het goede nieuws is dat we ze ook niet alleen *hoeven* te dragen.

'In een moment van zwakte roepen we misschien uit: "Niemand weet wat ik doormaak. Niemand begrijpt me." Maar de Zoon van God begrijpt ons volkomen, want Hij heeft onze persoonlijke lasten gevoeld en gedragen', heeft ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd. 'En vanwege zijn oneindige en eeuwige offer (zie Alma 34:14) heeft Hij een volmaakt invoelingsvermogen en kan Hij zijn arm van barmhartigheid naar ons uitstrekken.'¹

Jezus is belangrijk voor ons omdat Hij ons met zijn verzoening, leringen, hoop, gemoedsrust en voorbeeld helpt om ons leven te veranderen, onze beproevingen te trotseren en in geloof voorwaarts te gaan op het pad dat ons naar Hem en zijn Vader terugbrengt.

Jezus maakt bekering mogelijk

Jezus is onder andere belangrijk voor wie Hem oprecht proberen te volgen omdat we allemaal tekortschieten en het geschenk van bekering nodig hebben dat we door de verzoening ontvangen.

Als we struikelen en vallen, probeert Satan ons te overtuigen dat we niet sterk genoeg zijn om op te staan en het rechte pad opnieuw te bewandelen. Hij wil ook dat we vergeten dat het evangelie 'het evangelie van *bekering*' (LV 13:1; cursivering toegevoegd) is. Maar we weten dat 'de genade van Christus echt [is], en de bekeerlijke zondaar zowel vergeving als reiniging [biedt]'.²

De macht van de verzoening van Jezus Christus is beschikbaar voor ons allemaal, maar we moeten

ervoor kiezen om ze in ons leven toe te laten. Stel je voor dat je een vriend een bijzonder cadeau geeft, iets wat hij echt nodig heeft en waar je zelf veel moeite voor gedaan hebt. Stel je dan voor dat je vriend zegt: 'Bedankt, maar ik wil je cadeau eigenlijk niet.' Hoe zou je je dan voelen?

Als we Jezus niet vragen om ons te helpen weer rein te worden door bekering, is het alsof we zijn geschenk weigeren.

Jezus onderwijst waarheid

Toen een aantal mensen Hem op een dag niet meer wilde volgen, vroeg Jezus de twaalf apostelen: 'Wilt u ook niet weggaan?' Petrus antwoordde: 'Heere, naar wie zullen wij heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven' (Johannes 6:67–68).

De 'woorden van eeuwig leven' van de Heiland vind je in de Schriften, de leringen van de hedendaagse profeten en de influisteringen van de Heilige Geest. Zij vormen de basis van 'geluk in dit leven en [...] eeuwig leven in de komende wereld'³ en leiden ons veilig terug naar onze hemelse Vader en onze Heiland.

Welke grote waarheden heeft de Heiland zoal onderwezen? President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft er onlangs in een conferentietoespraak vier opgenoemd:

- 'Onze Vader [heeft] zijn kinderen het grote plan van geluk gegeven.'
- 'Vanwege de verzoening [kunnen we] voor eeuwig bij onze dierbaren wonen.'
- We zullen 'een verheerlijkt, vervolmaakt en onsterfelijk lichaam [...] krijgen dat niet geplaagd wordt door ziekten of handicaps.'
- 'Onze tranen van verdriet en rouw [zullen plaatsmaken] voor een overvloed aan vreugde en geluk.'⁴

Jezus biedt ons hoop

Als we zware beproevingen ondergaan, vinden we het soms moeilijk om op de Heer te vertrouwen. Maar

door op Hem te vertrouwen, krijgen we de hoop die we nodig hebben om die beproevingen te trotseren.

Dat is wat de leden van de familie Gattrell uit de wijk van zuster Jean A. Stevens ervoeren. Zuster Stevens, eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium, zei dat de familieleden trouw aan het evangelie en hun tempelverbonden bleven toen broeder Gattrell te horen kreeg dat hij kanker had. Dat gaf hun hoop in Gods beloften dat ze na dit leven weer samen zouden zijn.

Over de moeilijke dagen vóór het overlijden van haar man zei zuster Gattrell: 'Ik wist dat de Heer over ons waakte. [...] Als je op de Heer vertrouwt, [kun je] werkelijk alle problemen doorstaan.'⁵

De verzoening geeft ons hoop op het eeuwige leven, wat we nodig hebben in tijden van tegenspoed of bij de dood van een dierbare.

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Onze liefdevolle hemelse Vader [heeft] ons de gave van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heiland, gegeven. Die grote gave en zegen van de verzoening van Jezus Christus voorziet ons ook van een universeel erfgoed: de belofte van de opstanding en de mogelijkheid van eeuwig leven voor allen die geboren worden.'⁶

Jezus biedt ons vrede

Als je ooit een natuurramp meegemaakt hebt, het onderwerp van roddels geweest bent, een levensveranderende beproeving doorstaan hebt, ruzie met een vriend

gehad hebt, of het goede verdedigd hebt, weet je dat je de vrede van de Heer nodig hebt. Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De vrede van de Heiland brengt de tollende wervelwinden van de wereld tot zwijgen.’⁷

Onlangs vertelde ouderling Anderson in een conferentietoespraak het verhaal van een lauwermeisje dat bespot en uitgescholden werd omdat ze het traditionele huwelijk verdedigde. Ze ontdekte dat bespot worden soms de prijs is van ‘trouw zijn aan God en aan de leringen van zijn levende profeten.’⁸

Maar dat wil niet zeggen dat je er alleen voor staat. Als we ons eenzaam, overstelpt, bedroefd, bezorgd, bang of waardeloos voelen, kunnen we ons altijd tot de Vrededorst wenden. Dat doen we zo:

- Tot onze hemelse Vader om zijn Geest bidden.
- De woorden van de Heer in de Schriften en de openbaringen aan hedendaagse profeten lezen.
- De tempel bezoeken.
- In de kerk en het seminarie het leven van de Heiland bestuderen.
- Zijn verzoening gebruiken door ons van onze zonden te bekeren.
- Van Hem getuigen.

Als we de vrede van de Heiland voelen, is ons hart niet in beroering of bevreesd (zie Johannes 14:26–27).

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Alleen de Meester kent de omvang van onze beproevingen, onze pijn en ons lijden. Hij alleen

biedt ons eeuwige gemoedsrust in tijden van tegenspoed. Hij alleen raakt onze gekwelde ziel met zijn woorden van troost.’⁹

Jezus geeft het voorbeeld

In zijn bediening toonde Jezus niet alleen de weg naar geluk, maar Hij leidde ons er ook heen. Door zijn verzoening leidt Hij ons naar liefde. Door zijn leringen leidt Hij ons naar eeuwige waarheden. Door zijn volmaakte leven leidt Hij ons naar het pad van gehoorzaamheid.

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Ons grootste voorbeeld ooit op aarde is onze Heiland, Jezus Christus. Zijn aardse bediening bestond uit anderen onderwijzen, dienen en liefhebben. [De Heiland] nodigt ons uit om zijn volmaakte voorbeeld te volgen.’¹⁰

Als we begrijpen dat de Heiland bekering en de opstanding mogelijk maakt, ons hoop en vrede biedt, en het volmaakte Voorbeeld geeft, wordt Hij het Middelpunt van ons leven. En met Hem aan onze zijde hebben we de moed om onze angst te overwinnen en in geloof voorwaarts te gaan. ■

NOTEN

1. David A. Bednar, ‘Hun lasten met gemak dragen’, *Liahona*, mei 2014, p. 90
2. D. Todd Christofferson, ‘De opstanding van Jezus Christus’, *Liahona*, mei 2014, p. 113.
3. ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen’, *Liahona*, april 2000, p. 3.
4. Dieter F. Uchtdorf, ‘Dankbaar in alle omstandigheden’, *Liahona*, mei 2014, p. 76.
5. Jean A. Stevens, ‘Vrees niet, Ik ben met u’, *Liahona*, mei 2014, p. 83
6. Henry B. Eyring, ‘Een kostbaar erfgoed van hoop’, *Liahona*, mei 2014, p. 24.
7. Neil L. Andersen, ‘Geestelijke wervelwinden’, *Liahona*, mei 2014, p. 18.
8. Zie Neil L. Andersen, ‘Geestelijke wervelwinden’, pp. 19–20.
9. Thomas S. Monson, ‘Ik zal u niet begeven en u niet verlaten’, *Liahona*, november 2013, pp. 87.
10. Richard G. Scott, ‘Ik heb u een voorbeeld gegeven’, *Liahona*, mei 2014, p. 35.

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

Waar je nu al over kunt nadenken

- Hoe is de verzoening van Jezus Christus jou tot zegen geweest?
- Welke woorden van Jezus bieden je troost?
- Wanneer heb je de vrede van de Heiland door de Heilige Geest gevoeld?

Wat je kunt doen

- Wanneer het voorbeeld of de leringen van de Heiland je de eerstvolgende keer inspireren om het goede te kiezen, noteer die ervaring dan in je dagboek.
- Bestudeer de verzoening bij je voorbereiding op het avondmaal.
- Vertel thuis, in de kerk of op sociale media wat Jezus Christus voor jou betekent.

Ouderling
Robert D. Hales
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HOE JE EEUWIGE DOELEN BEREIKT

Ik wil enkele van de belangrijkste levensdoelen voorstellen die je vreugde zullen brengen bij het vervullen van je aardse zending — eeuwige doelen die je zullen helpen om eervol naar je hemelse Vader terug te keren. Het zijn:

1. **Trouwen in de tempel en eeuwige gezinsbanden cultiveren** door de vele facetten van het leven in evenwicht te brengen, zoals gezin, werk, scholing, hobby's en amusement.
2. **Getrouw en gehoorzaam naar je godsdienst leven** en altijd je **doop- en tempelverbonden** trouw blijven, de **goede dingen bewaren als een schat**.
3. **Een eeuwig perspectief aanhouden**, in het besef dat de zaken van het koninkrijk eeuwig zijn en dat wereldse zaken stoffelijk of tijdelijk zijn.

4. **Eraan denken om je hele leven toegewijd te dienen** en altijd **voor de behoeftigen te zorgen** die je **liefde** en andere **steun** nodig hebben.

Het bereiken van sommige levensdoelen vergt doelgerichtheid en tijd. Het is niet genoeg om ze als doel te stellen; we moeten **een plan opstellen** en uitvoeren.

Bedenk vanavond of morgen **wat je wilt bereiken** in je leven en **wat je doelen moeten zijn**. Neem de tijd om ze op te schrijven en **kijk ernaar** in de komende jaren. Trek daarna enkele uren uit om je af te vragen wat je kunt doen om die doelen te bereiken — vandaag, morgen, volgende week, en in de komende maanden.

Hoe kies en formuleer je die belangrijke, eeuwige doelen? En, net zo belangrijk, hoe stel je een plan op om ze te bereiken? Onthoud: tijd is de essentiële — zelfs kritieke — factor in je berekeningen. In deze tijd van je leven kan het lijken alsof je oneindig

veel tijd hebt om eeuwige dingen te bereiken.

Iedereen heeft tijd; dat is waar. Maar het feit dat de tijd verstrijkt, wil niet zeggen dat we vooruitgang maken.

'Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten' (Alma 34:32).

Het geheim is om **verstandig de activiteiten uit te kiezen** die er mede toe zullen leiden dat we onze door God ingegeven doelen bereiken en dat we vervolgens de kracht en overtuiging zullen hebben om **alles te negeren wat ons af zou houden** van onze eeuwige bestemming.

Ik getuig dat je tijd op aarde voldoende is om je voorbereiding te voltooien en je levenszending te volbrengen — als je **je tijd verstandig gebruikt**. En er is geen betere tijd dan het nu, in je jeugd, te doen (zie Alma 37:35). ■

Naar een toespraak voor afstuderenden aan de Brigham Young University—Idaho op 11 december 2004.

Het MIDDELPUNT van MIJN LEVEN

Ik had in de Bijbel over de bediening van Christus gelezen, maar had Hij echt Amerika bezocht?

Roberto Pacheco Pretel

Toen ik achttien werd, stond mijn vader me toe om me in een kerk van mijn eigen keus te laten dopen. Ik wilde lid van een christelijke kerk worden omdat ik de Bijbel in verschillende kerken bestudeerd had en in Jezus Christus geloofde.

Op een dag nodigde mijn oom twee zendelingzusters bij ons thuis uit. Ze spraken met veel overtuiging over hun geloof in het Boek van Mormon als een tweede testament van Jezus Christus. Ze vertelden dat Hij het Amerikaanse continent bezocht had.

Op dat ogenblik zei ik dat ze zich misschien vergist hadden, want ik had daar nog nooit van gehoord. Een van de zusters sprak me met tranen in de ogen vriendelijk aan en zei: 'Broeder Roberto, het is niet omdat u niet weet dat het Boek van Mormon waar is, dat wij ons vergissen. Ik weet dat Jezus

Christus ons liefheeft, dat Hij dit continent bezocht heeft en zijn evangelie hier net als in het Heilige Land onderwezen heeft.'

Ze probeerden me in die eerste les met veel van mijn vragen en twijfels te helpen en we maakten een nieuwe afspraak voor de daaropvolgende week.

Die avond begon ik door het Boek van Mormon te bladeren. Toen ik het titelblad las, viel mijn oog op de volgende zinsnede: 'dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart.' Ik las ook 3 Nephi 11 over het bezoek van de Heiland aan Amerika en ik had een blij gevoel in mijn hart. En dus deed ik wat de zendingen van me gevraagd hadden: ik knielde neer en vroeg mijn hemelse Vader of het boek waar was.

Toen ik mijn gebed besloot, kreeg ik gemoedsrust en een bevestiging dat het waar was. Ik dacht even dat de tranen van de zusters me ontroerd hadden en me hadden overtuigd om hun getuigenis te geloven. En dus bleef ik tot iets na vier uur 's nachts in het Boek van Mormon lezen. Telkens als ik bad, voelde ik steeds sterker de bevestiging dat Christus Amerika had bezocht en dat Hij wilde dat ik meer over zijn ware evangelie te weten kwam.

In slechts enkele weken had ik het Boek van Mormon uitgelezen en wilde ik me in de ware kerk laten dopen.

Door in het Boek van Mormon te lezen, kwam ik dichterbij Christus en werd Hij het middelpunt van mijn leven. Ik ben zo dankbaar dat de Heiland de zendingen en zijn kerk op mijn pad heeft gebracht. ■

De auteur woont in Arequipa (Peru).

AANGESTIPT

**Ik was vroeger gemeen,
maar ik ben veranderd
en ik wil anderen over
het evangelie vertellen.**

Hoe kan ik voorkomen dat mijn
reputatie me daarbij dwarszit?

Laat je allereerst niet door angst tegenhouden. Als de Geest je geraakt heeft, en je probeert je te bekeren en te veranderen, is dat geweldig. Bedenk dat deze verandering plaatsvindt door de ondersteunende kracht van de genade van Jezus Christus. Met zijn hulp kun je een nieuw mens worden en kun je een begin maken aan het veranderen van je reputatie. Hij zal je ook helpen als je anderen over het evangelie vertelt. Je reputatie veranderen zal tijd kosten, maar het is de moeite waard. Hier volgen enkele dingen die je kunt doen om dat te bereiken:

- Bied mensen die je hebt gekwetst je excuses aan.
- Doe extra moeite om vriendelijk te zijn voor mensen die je vroeger niet vriendelijk behandeld zou hebben.
- Wees altijd oprecht en ongeveinsd.
- Als je vrienden niet aardig zijn voor andere mensen, laat ze daar dan mee ophouden of ga niet meer met ze om. Anders scheren mensen jou over dezelfde kam.
- Je kunt Moroni 7 bestuderen en bidden om naastenliefde. ■

De Heiland heeft gezegd
dat de **geest van twisten**
van de duivel is (zie 3 Nephi 11:29).

Wat is het **verschil** tussen
van mening verschillen
en **twisten?**

Het is normaal dat mensen van mening verschillen, en er zijn keren dat discipelen van Jezus Christus bij tegenstand pal moeten staan voor wat wij geloven. Maar we moeten ons standpunt op

een positieve en feitelijke manier uiteenzetten zonder boos te worden, verbitterd te raken of anderen te beleedigen. Dus hoe voorkomen we twist?

We kunnen beleefd van mening verschillen zonder

onaangenaam te zijn. Twist voorkomen, begint met onze motieven en verlangens. Volgens de Schriften geeft 'overmoed [...] alleen maar ruzie' (Spreeken 13:10). Als je er meer om geeft een discussie te 'winnen' of 'gelijk te hebben', dan zal daar vast een geest van twist op volgen.

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft enkele manieren genoemd om twist te voorkomen:

(1) 'geef vol mededogen blijk van uw zorg om anderen'; (2) 'beteugel de neiging om voor eigen profijt of eergevoel twistgesprekken aan te gaan, hetzij mondeling of schriftelijk'; en (3) 'heb God in ootmoedige onderworpenheid waarlijk' lief.¹ Dan kunnen we de Geest van de Heer bij ons hebben en niet de geest van twist. ■

NOOT

1. Russell M. Nelson, 'The Cancer of Contention', *Ensign*, mei 1989, pp. 70-71.

HET beste geschenk GEVEN

Ik gaf mijn vriendin het beste verjaardagsgeschenk dat ze ooit had gekregen.

Mariela Rodriguez

Toen ik dertien jaar oud was, vroeg de profeet de kerkleden om in vijf maanden, voor het eind van het jaar, het Boek van Mormon te lezen, en hij beloofde ons daar zegeningen voor. Op een dag zat ik in de bus te lezen toen een meisje dat Cynthia heette naast me kwam zitten en vroeg wat voor boek het was. Ik zei dat het het Boek van Mormon was, en dat het een bijzonder boek was. Ik zei dat ik het voor het eind van het jaar uit wilde lezen om zegeningen te ontvangen.

Ze stelde nog meer vragen en ik zei dat ze met me mee naar huis kon komen zodat we er verder over konden praten. Ze nam mijn uitnodiging aan en in de loop van de daaropvolgende dagen brachten we uren

door met praten over het Boek van Mormon en de kerk.

De volgende maandag nodigde ik haar uit voor de gezinsavond en stelde haar voor aan de zendelingen. Ze begonnen haar les te geven, ze begon naar de kerk te gaan, en naar alle jongerenactiviteiten en andere bijeenkomsten van de kerk.

Ze besloot zich te laten dopen. Toen ze toestemming van haar ouders had, liet ze zich op haar verjaardag dopen. Ze zei dat het het beste geschenk was dat ze ooit had gekregen. Haar moeder, broers en zussen woonden de doopdienst bij. Ze vroeg mij of ik 'Gods Geest brandt in 't harte' (lofzang 2) wilde zingen en vroeg mijn vader om haar te dopen. Toen ze uit het water kwam,

omhelsden we elkaar huilend. Ik zal nooit vergeten hoe ik me die dag voelde, want ik was zó gelukkig.

Een jaar later verhuisde ons gezin. Dat was zwaar, want Cynthia en ik waren goede vriendinnen geworden, en zusters in het evangelie.

Maar hoewel we niet meer dicht bij elkaar in de buurt wonen, zijn we nog steeds goede vriendinnen. We bellen elkaar vaak en laatst belde ze om te vertellen dat haar moeder de zendelingenlessen was gaan volgen. Daar was ik blij om, want voor die tijd wilde haar moeder niet luisteren. Cynthia zei dat ze op een dag met de hele familie naar de kerk hoopt te gaan. Ze bedankte me voor het feit dat ik haar over de kerk had verteld. ■

De auteur woont in Texas (VS).

Help ons een handje!

Over de hele wereld laten kinderen dagelijks zien dat ze om anderen geven door manieren te vinden om ze te helpen!

KOEKJES EN POPPEN

We hielden thuis een 'dienstbetoenseizoen'. Mijn broers en ik maakten poppen voor kinderen in een weeshuis. We brachten brandweerlieden koekjes en ruimden rommel op bij een meer. Ik ben blij dat we wat konden doen!

Tobin P. (9), Idaho (VS)

OPGEWEKTE LIEDJES

Op onze dienstbetoondag gingen we naar een centrum voor begeleid wonen. Toen we daar jeugdwerkliedjes en andere liedjes zongen, begonnen de mensen te klappen en mee te zingen. Sommigen dansten zelfs! We sloegen onze armen om ze heen en gaven ze kaarten die we voor ze gemaakt hadden.

District Leiria (Portugal)

BETER DAN KERSTMIS

Mijn moeder en vader waren na een lange dag doodmoe. Ik waste af, zette de borden weg en maakte de vloer, de tafel en het aanrechtblad schoon. Toen maakte ik de zitkamer en de speelkamer schoon. Toen mijn ouders wakker werden, zeiden ze dat het beter was dan Kerstmis!

Cambrie G. (11), Georgia (VS)

STUUR ONS JE HANDAFDRUK

Hoeveel helpende handen hebben we nodig om de hele aarde te omspannen? Doe een goede daad en help ons om erachter te komen!

1. Trek je hand over op een stuk papier en knip hem uit.
2. Schrijf erop wat voor goede daad je voor iemand hebt gedaan, of wat voor goede daad iemand anders voor jou heeft gedaan. Het kan klein of groot zijn.
3. Doe er een foto van jezelf bij.
4. Vraag je ouders of een andere volwassene om je te helpen met versturen naar liahona@ldschurch.org of naar het adres op pagina 3.

We verzamelen helpende handen tot oktober 2015.

PROJECT SOKKENDOOS

Dakloze mensen krijgen het in de winter erg koud! We besloten warme sokken in te zamelen voor daklozen in onze omgeving. De jongemannen en jongevrouwen hielpen mee, en al gauw was onze sokkendoos propvol met honderden sokken voor de daklozen!

Alberta (Canada)

Leesuitdaging

NIEUWE TESTAMENT

Jezus heeft een verhaal verteld over een herder die van zijn schapen hield en op zoek ging naar een schaap dat verdwaald was. Dit jaar kun meer te weten komen over de leringen van Jezus in het Nieuwe Testament. Kleur telkens als je een van de teksten op pagina 68 hebt gelezen het volgende getal in. Als je elke week leest, ben je voor het eind van het jaar klaar!

Laat een volwassene je helpen om dit schema eruit te halen of het af te drukken op liahona.lds.org. ■

Wekelijkse leessuggesties voor de leesuitdaging Nieuwe Testament (zie pp. 66-67).

WEEK	LEZEN		
1	Johannes de Doper bereidt de weg voor Jezus Christus Mattheüs 3:1-6; Lukas 1:5-25, 57-80	26	De opstanding van Jezus Christus Mattheüs 27:52-53; 28:1-20; Lukas 24; Johannes 20; Handelingen 1:3, 9-11; 1 Korinthe 15:5-6, 22
2	De geboorte van Jezus Christus Mattheüs 1:18-25; Lukas 1:26-38; 2:1-20	27	Weid mijn schapen Markus 16:15; Johannes 21:1-17
3	De jeugd van Jezus Christus Mattheüs 2; Lukas 2:21-52	28	Pinksterdag Johannes 14:25-27; Handelingen 2:1-24, 32-33, 36-47
4	De doop van Jezus Christus Mattheüs 3:13-17; Johannes 3:5	29	De apostel Petrus Mattheüs 4:18-19; 14:22-33; 16:13-17; 17:1-9; Lukas 22:31-34, 54-62; Handelingen 3:1-9, 19-21; 4:6-20; 5:12-42
5	Jezus Christus wordt verzocht door Satan Mattheüs 4:1-11; Marcus 1:12-13; Lukas 4:1-13	30	Barnabas, Ananias en Saffira; de martelaar Stefanus Handelingen 4:32-5:10; 6; 7:54-60
6	Jezus Christus reinigt de tempel Mattheüs 21:12-14; Lukas 19:45-48; Johannes 2:13-16	31	Petrus en Cornelius Handelingen 10:1-11:18
7	Jezus Christus verschijnt aan zijn apostelen Mattheüs 4:18-22; 16:13-19; Markus 3:13-19; 16:15; Lukas 5:1-11; 6:12-16	32	De bekering van Saulus Handelingen 7:57-60; 8:1-3; 9:1-30; 26:9-23
8	De Bergrede Mattheüs 5:1-6:4; 7:12; Lukas 6:17-36	33	De eerste zending van Paulus Handelingen 13:4-11, 14-43; 14:5-10
9	Jezus Christus leert ons hoe we moeten bidden Mattheüs 6:5-13; 7:7-11; 26:36-46; Lukas 9:28-29; 11:2-4, 9-13; Jakobus 1:5-6	34	De tweede zending van Paulus Handelingen 15:36-41; 16:16-34
10	Jezus Christus geneest de zieken Mattheüs 8:5-10, 13; 25:34-40; Markus 1:40-45; Lukas 4:38-40; 7:11-17; Johannes 4:46-54; 13:34-35	35	De derde zending van Paulus Handelingen 18:23; 19:1-7, 11-12, 20
11	Jezus Christus en de sabbatdag Mattheüs 12:1-13; Markus 2:23-28; 3:1-6; Lukas 13:11-17; 14:1-6; Johannes 5:2-16	36	Jezus Christus zal terugkomen Handelingen 1:9-11; Matteüs naar Joseph Smith 1:1-4, 21-55
12	Jezus Christus gebruikt zijn priesterschapsmacht om anderen tot zegen te zijn Mattheüs 14:23-33; Markus 4:35-41; 6:33-44; Lukas 9:37-43; Handelingen 10:38	37	Paulus' brief aan de Romeinen Romeinen 1:16; 8:13-18, 31-39; 12:3-21
13	Jezus Christus verricht wonderen Markus 2:1-12; 5:21-43	38	Paulus' brief aan de Korinthiërs 1 Korinthe 6:19-20; 12:4-27; 13; 15:20-22, 40-42
14	De zaaier, de tarwe en het onkruid Mattheüs 13:1-9, 18-30, 37-43; Markus 4:14-20; Lukas 8:11-15	39	Paulus' tweede brief aan de Korinthiërs 2 Korinthe 4:5-18; 9:6-8; 12:6-10
15	Het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon Mattheüs 18:12-14; Lukas 15	40	Paulus' brief aan de Galaten Galaten 2:16-21; 5:22-23; 6:7-10
16	De barmhartige Samaritaan en het huis dat op een rots gebouwd is Mattheüs 7:24-27; 22:34-40; Lukas 6:47-49; 10:25-37	41	Paulus' brief aan de Efeziërs Efeze 1:3-12; 4:11-16; 6:10-18
17	Jezus geneest tien melaatsen en een blinde man Lukas 17:12-19; Johannes 9	42	Paulus' brief aan de Filippenzen Filippenzen 1:2-11; 2:12-13; 4:4-13
18	De goede herder Mattheüs 19:13-15; Markus 10:13-16; Johannes 10:1-18	43	Paulus' brief aan de Kolossenzen Kolossenzen 1:9-20; 3:1-16
19	De onbarmhartige knecht Mattheüs 6:12, 14-15; 18:21-35	44	Paulus' brieven aan de Thessalonicenzen 1 Thessalonicenzen 2:1-12; 4:1-7; 2 Thessalonicenzen 2:1-4; 3:10-13
20	De tien maagden, de talenten en de gift van de weduwe Mattheüs 25:1-13, 14-46; Markus 12:41-44; Lukas 21:1-4	45	Paulus' brieven aan Timotheüs 1 Timotheüs 1:12-17; 5:1-3; 2 Timotheüs 3:1-5, 14-17
21	Jezus wekt Lazarus op uit de dood Johannes 11:1-46	46	Paulus' brieven aan Titus en Filemon Titus 1:1-4; 2; Filemon 1:3-9
22	Jezus Christus' triomfale intocht en het laatste avondmaal Mattheüs 21:1-11; Markus 14:12-26; Lukas 19:29-38; 22:15-20	47	Paulus' brief aan de Hebreeërs Hebreeërs 1:1-6; 5:1-4; 11:1-11; 12:1-2
23	Jezus Christus in Gethsémané Mattheüs 26:36-46; Lukas 22:40-46; Johannes 3:16; 15:12-13	48	Leringen van Jakobus Jakobus 1:5-6; 2:17-18; 3:2-13; 5:12
24	Jezus Christus wordt verraden, gearresteerd en berecht Mattheüs 26:14-16, 47-27:31; Lukas 22:47-23:25	49	Leringen van Petrus 1 Petrus 1:3-11; 3:18-20; 4:6; 2 Petrus 1:2-8
25	De kruisiging en begrafenis van Jezus Christus Mattheüs 27:32-66; Lukas 23:26-56; Johannes 10:17-18; 15:13; 19:13-42	50	Leringen van Johannes en Judas 1 Johannes 2:1-6; 3:10-18, 23; 4:7-10; 5:1-3; 2 Johannes 1:4; 3 Johannes 1:4; Judas 1:20-22
		51	De openbaring van Johannes Openbaring 1:1-3; 2:7; 4; 12:7-9; 20:12
		52	Kom tot Jezus Christus — Hij is het Licht en het Leven van de wereld Mattheüs 11:28-30; Johannes 4:3-14; 6:35-51; 8:12; 14:6, 15

Iets goeds met mijn tijd doen

Clayton W. (10), Missouri (VS)

Soms valt er veel sneeuw waar we wonen, en wordt het heel koud. Soms mogen we zelfs van school thuisblijven en sleeën we van een grote heuvel bij ons huis af. Op een dag waren we ons aan het klaar-

maken om onze sneeuwpakken, mutsen en handschoenen aan te doen toen mijn moeder zei dat het te koud

en winderig was om naar buiten te gaan. Ik werd mopperig omdat we binnen moesten blijven. Toen ik begon te klagen, zei mijn moeder: 'Ga naar je kamer en bedenk iets goeds om met je tijd te doen.'

In mijn kamer bedacht wat de Heiland zou willen dat ik deed. Ik besloot de geloofsartikelen uit mijn hoofd te leren. Toen ik na een paar uurtjes beneden kwam, bood ik mijn moeder, broers en zussen mijn excuses aan dat ik zo gemopperd had, en vertelde dat ik alle geloofsartikelen uit mijn hoofd had geleerd. Ze waren stomverbaasd! Ik zei ze allemaal op en had het prettige gevoel dat ik mijn tijd goed had gebruikt.

Ik denk dat de Heiland blij was dat ik besloot meer over Hem te leren in de tijd die ik die ochtend over had. Ik ben dankbaar dat Hij me een familie heeft gegeven, en de Schriften om meer te leren over onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. ■

ONS PRIKBORD

Mijn vader is de bisschop van onze wijk. En hij hield een gesprek met mij voordat ik werd gedoopt. Ik was erg blij. Ik besloot mijn beste schoolvriend met zijn familie uit te nodigen voor de doop. Ze kwamen! Ik zal die bijzondere dag nooit vergeten.

Efrain W. (8), Spanje

Ik weet hoe ik naar de familiegeschiedenis-website moet gaan om de naam van een voorouder op te zoeken. Ik kijk dan na of er voor die voorouder tempelwerk gedaan moet worden. Zo doe ik mijn deel in het werk van de Heer.

Stephen S. (6), Filipijnen

Laura D. (8), Brazilië

President Boyd K. Packer

President van het Quorum
der Twaalf Apostelen

*De leden van het Quorum
der Twaalf Apostelen zijn
bijzondere getuigen van
Jezus Christus.*

Hoe kunnen DE SCHRIFTEN mij helpen?

DE SCHRIFTEN...

- leren ons waar we naartoe moeten gaan en wat we moeten doen.
- geven ons hoop en kennis.
- geven ons een getuigenis van Jezus Christus.
- geven ons geestelijke bescherming.

Maak er een gewoonte van om in de Schriften te lezen, dan krijg je zegeningen.

Als je in je jonge jaren van de Schriften leert, zul je weten welk pad je moet volgen. ■

Uit: 'De sleutel tot geestelijke bescherming', Liahona, november 2013, pp. 26-28.

Het geheime

Jessica Larsen

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'There is something all can give'
(Children's Songbook, 236).

Ivvy niet! Ze is een *meisje*,' fluisterde Braden die achter Adam stond.

Maar Adam was die dag aanvoerder van het trefbalteam en hij had gekozen. 'Ik neem Ivy', herhaalde hij nog iets harder. Tyler, de andere aanvoerder, grijnsde. Zelfs trainer Garcia keek verbaasd bij de tweede keus van Adam.

Ivy keek ook verbaasd en stapte toen verlegen naar voren. Braden kreunde.

Ivy was niet zomaar een meisje. Ze was het kleinste meisje in de

klas. Ze zag er niet erg snel uit, en het leek wel alsof de bal groter was dan zij. 'Ze kan de bal waarschijnlijk niet eens optillen', zei Braden terwijl Ivy op ze afliep.

'Misschien wordt ze ons geheime wapen', zei Adam, en hij probeerde het te laten klinken alsof hij zeker van zichzelf was. Maar dat was niet de reden dat hij haar had gekozen. Ivy had Adam eens verteld dat ze sport niet leuk vond omdat ze altijd als laatste werd gekozen. De andere jongens plaagden Ivy, maar mama en papa hadden Adam gezegd dat jongens respect moesten hebben voor meisjes. En dus koos hij Ivy.

Adam zag dat Tyler de grootste jongen uit de klas koos en hoopte dat hij de juiste beslissing had genomen.

Toen de teams compleet waren, blies trainer Garcia op zijn fluit en renden de teams naar de uiteinden van de speelplaats. Trainer Garcia gaf Tyler de bal. Tyler keek naar Adams team en richtte zich toen op Ivy. Hij haalde uit en liet de bal toen gaan.

Boem! De bal raakte de grond en stuitte zonder iemand te raken. Adam knipperde met zijn ogen. Ivy was net op tijd uit de weg gegaan. Iedereen om hem heen leek

wapen

Ze hadden Ivy allemaal onderschat.

verbaasd, maar Adam glimlachte alleen. Misschien was het toch een goed idee om Ivy te kiezen.

Het spel ging verder. Tyler bleef proberen om Ivy met de bal te raken, maar ze bleef wegduiken om de bal te ontwijken. Niemand kon haar met de bal raken. Tyler en enkele van zijn teamgenoten waren zo druk bezig om te proberen Ivy te raken dat ze bijna niet probeerden om iemand anders te raken. Adam grijnsde — dat Ivy klein was, maakte haar *beter* in trefbal omdat ze klein en snel was, wat het moeilijker maakte om haar te raken.

Uiteindelijk won Adams team

de wedstrijd. 'Je had gelijk met dat geheime wapen,' zei Braden. 'Ivy is aardig goed.'

'Ja,' zei Tyler. 'De volgende keer komt ze bij *mijn* team. Dan winnen we zeker!' Ivy glimlachte toen ze omringd door haar teamgenoten terug naar het klaslokaal liep.

Adam kon ook alleen maar glimlachen toen hij achter de groep aanliep. Hij was aardig geweest voor Ivy en had de andere jongens geholpen om wat meer respect voor meisjes te hebben. Het grootste geheime wapen was helemaal geen geheim — het was gewoon aardig zijn. ■

De auteur woont in Arizona (VS).

NIEMAND IS VOORBESTEMD OM TE MISLUKKEN.

'Iedereen is anders en iedereen draagt iets anders bij. Niemand is voorbestemd

om te mislukken.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Leer ze tot grote hoogte te reiken', *Liahona*, november 2012, p. 60.

Een reis om meer over Jezus Christus te weten te komen

Dit jaar ga je in het jeugdwerk op een fantastische reis. Je volgt het voetspoor van Jezus en komt uit het Nieuwe Testament meer over zijn leven te weten. Je ouders bestuderen in hun lessen dezelfde Schriftteksten.

Hier volgen wat activiteiten waarmee je met je familie meer over het Nieuwe Testament te weten kunt komen.

IDEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Waarom is het belangrijk en interessant om het Nieuwe Testament te bestuderen? Hoe kunnen wij sterker worden door meer over de Heiland te weten te komen? Geef ieder de kans om wat te zeggen. Zing daarna 'Al de verhalen van Jezus' (*Kinderliedjes*, 36). Of maak kaartjes met de namen van de boeken in het Nieuwe Testament en leg ze in volgorde.

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Al de verhalen van Jezus', (*Kinderliedjes*, p. 36).
- Mattheüs 11:29

TEKSTENTIPS

Markeer je Schriften zodat je later je lievelingsteksten makkelijker terug kunt vinden!

Je kunt een potlood, een pen of een kleurpotlood gebruiken.

Onderstreep de teksten waar Jezus spreekt of omcirkel gewoon de nummers van de verzen.

Je ouders kunnen een Bijbel met het Nieuwe Testament voor je bestellen op www.hsvwinkel.nl.

MEER TE WETEN KOMEN

Maria en Jozef gingen hierheen voor de volkstelling door de overheid.

MEER TE WETEN KOMEN

Koning Herodes was jaloers op Jezus, dus Jozef en Maria brachten Jezus hier in veiligheid.

MEER TE WETEN KOMEN

Mattheüs 2:23

MEER TE WETEN KOMEN

Toen Jezus was geboren, kwamen de herders en de wijzen hier om Hem te aanbidden.

MEER TE WETEN KOMEN

Mattheüs 2:14

MEER TE WETEN KOMEN

Jozef en Maria brachten Jezus hierheen als baby, en weer toen Hij twaalf was. Hij bleef achter en onderwees de mannen in de tempel.

MEER TE WETEN KOMEN

Mattheüs 2:1

MEER TE WETEN KOMEN

Maria woonde hier toen de engel Gabriël haar kwam vertellen dat Jezus zou worden geboren.

MEER TE WETEN KOMEN

De tempel die Herodes had laten bouwen, stond in deze grote ommuurde stad.

MEER TE WETEN KOMEN

Dit land is vlak bij Israël.

MEER TE WETEN KOMEN

Toen Jezus nog jong was, woonde Hij hier bij Maria en Jozef.

MEER TE WETEN KOMEN

Lukas 2:42-49

WAAR JEZUS WAS

Pak om de beurt een van de 'Kom meer te weten'-kaartjes. Lees de informatie op het kaartje of zoek de Schrifttekst op en lees die. Zoek dan op de kaart de plaats op waar het kaartje bij hoort.

Nazareth

Jeruzalem

Bethlehem

Egypte

Rosemary M. Wixom
Algemeen jeugdwerkpresidente

Abby's top 10

'Dit is het heilsplan voor alle mensen'
(Mozes 6:62).

Toen ik op een dag een jongevrouwenklas bezocht, vroeg de lerares de jongevrouwen om een top 10 met hun levensdoelen te maken. Ze vroeg daarna om te vertellen wat ze opgeschreven hadden. Ik zat naast Abby, die net twaalf was geworden. Dit stond er op Abby's lijstje:

1. Naar de universiteit gaan.
2. Binnenhuisarchitecte worden.
3. Een zending in India vervullen.
4. In de tempel met een teruggekeerde zending trouwen.
5. Een gezin met vijf kinderen en een eigen huis hebben.
6. Mijn kinderen op zending en naar de universiteit sturen.
7. Een 'koekjesoma' worden.
8. De kleinkinderen verwennen.
9. Meer over het evangelie leren en van het leven genieten.
10. Bij mijn hemelse Vader terugkeren.

Abby had een visie op het plan dat onze hemelse Vader voor ons heeft. Als je je in dit leven concentreert op je belangrijkste doel, je terugkeer bij je hemelse Vader, dan zul je daar zeker komen! ■

Uit: 'Neem de tijd om te praten en te luisteren', Liahona, april 2012, p. 37.

JOUW TOP 10

Maak een lijst met *jouw* tien levensdoelen. Stop ze daarna in je dagboek, hang ze aan de muur of op een andere plek waar je ze vaak ziet.

Jezus onderwijst in de tempel

Lukas 2:42–47

Plak deze pagina op stevig papier of karton. Knip de figuren uit en plak ze op een stokje of papieren zakje. Stop ze in een envelop en schrijf op de voorkant de tekstverwijzing. ■

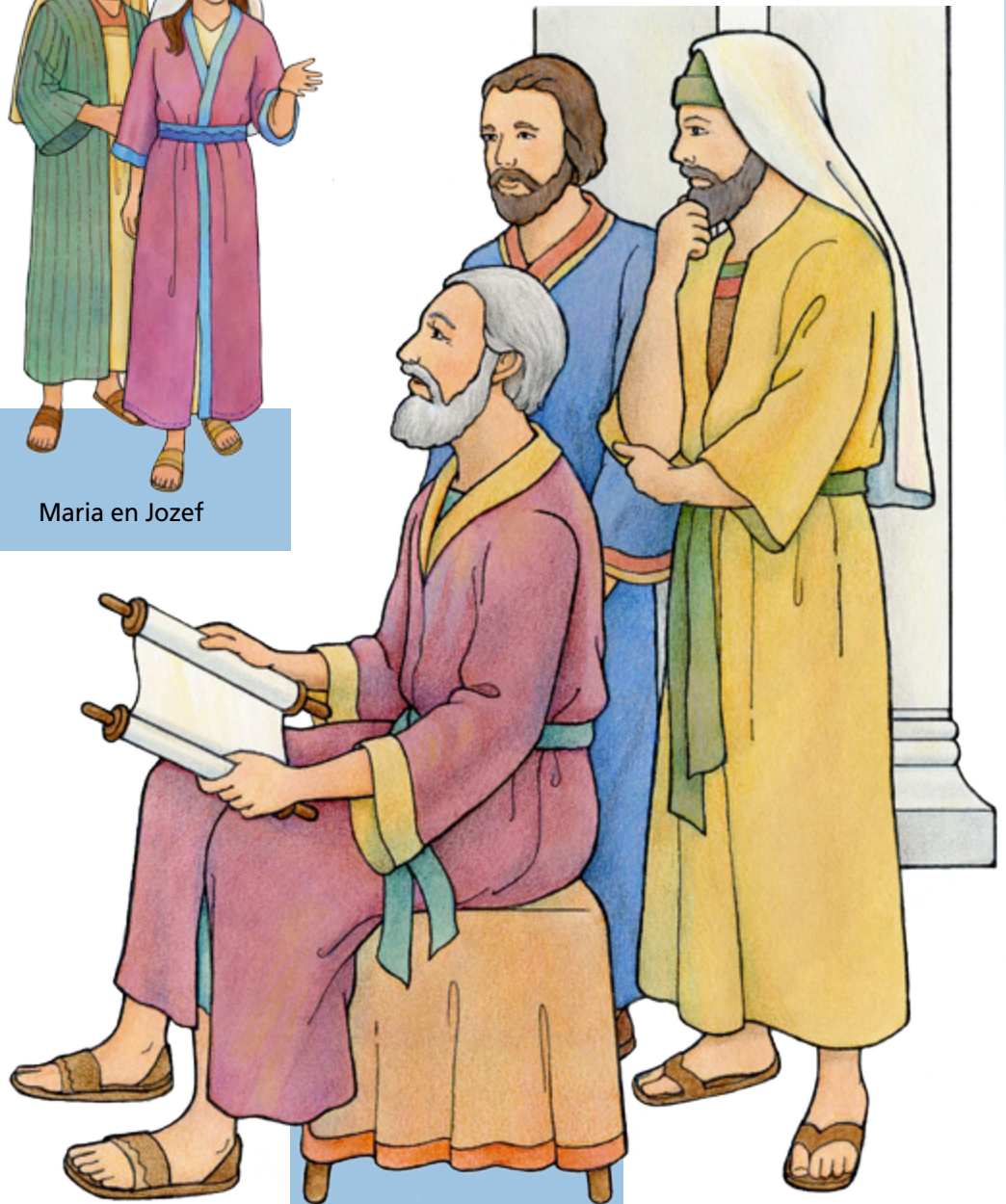
Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren afdrukken.

Twaalfjarige Jezus

Maria en Jozef

Leraars

BIDDEN in de

Mitzy Jiménez Ramírez

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Sofía was bijna acht jaar. Ze keek uit naar haar doop. Ze leerde allerlei belangrijke dingen. Eén ding waar ze wat over had geleerd, was bidden. Ze wist dat ze altijd tot haar hemelse Vader kon bidden. Ze wist dat ze overal kon bidden.

Op een dag besloten

Sofía en haar moeder om haar vader op zijn werk te bezoeken. Dat betekende een lange reis. Haar vader werkte in een andere stad. Ze moesten een rit maken met een bus, daarna met een vrachtwagen, en daarna met een taxi.

Sofía viel in de bus in slaap. Ze werd

wakker toen ze een baby hoorde huilen. Er waren een vader en een moeder met een baby ingestapt. De baby was ziek en huilde. De ouders van de baby zagen er bezorgd uit.

Sofía had medelijden met de baby. En met de ouders. Toen kreeg ze een idee. Ze fluisterde

BUS

in mama's oor: 'Kan ik bidden of onze hemelse Vader de baby wil zegenen?'

'Natuurlijk', zei moeder met een glimlach.

Sofía boog haar hoofd en deed in stilte een gebed. Ze bad vurig. Ze vroeg haar hemelse Vader om de baby te zegenen. Ze vroeg Hem

om te zorgen dat de baby zich beter ging voelen en ophield met huilen.

Sofía wist dat we niet altijd krijgen waar we om bidden. Ze wist ook dat onze gebeden niet altijd meteen worden verhoord. Maar na een tijdje werd de baby rustiger. En toen hield ze helemaal op met huilen. Ze

leek zich beter te voelen. Haar ouders keken niet meer zo bezorgd.

Sofía had een warm en gelukkig gevoel van binnen. Ze was blij voor de baby en haar ouders dat het beter ging. Ze wist dat haar hemelse Vader haar gebed had verhoord. ■

De auteur woont in Mexico.

President
Harold B. Lee
(1899–1973)

HOE WEET IK DAT DE HEER ME VERGEVEN HEEFT?

Hoe zou u die vraag beantwoorden?

Jaren geleden zat ik met president [Marion G.] Romney [1897–1988] in mijn kantoor. De deur ging open en er kwam een nette jonge man binnen met een bezorgde blik op het gezicht. Hij zei: ‘Broeders, ik ga morgen voor het eerst naar de tempel. Ik heb in het verleden wat verkeerd gedaan, ik ben naar mijn bisschop en mijn ringpresident gegaan en heb alles opgebiecht; en na een periode van bekering, lang genoeg om zeker te zijn dat ik dezelfde vergissingen niet opnieuw beging, hebben ze nu verklaard dat ik klaar ben om naar de tempel te gaan. Maar, broeders, dat is niet genoeg. Ik wil weten dat de Heer me ook heeft vergeven heeft — en hoe kan ik dat te weten komen?’

Hoe zou u die vraag beantwoorden? Toen daar even over peinsden, dachten we aan de toespraak van koning Benjamin in het boek Mosiah.

Een groep mensen vroeg om de doop, en ze zeiden dat ze zichzelf beschouwden als verkerend in een vleselijke staat:

‘En allen riepen zij met één stem, zeggende: O wees barmhartig en laat het zoenbloed van Christus gelden, opdat wij vergeving van onze zonden zullen ontvangen en ons hart gereinigd wordt. [...]’

En het geschiedde dat de Geest des Heren [toen] op hen kwam en zij met vreugde waren vervuld, omdat zij vergeving van hun zonden hadden ontvangen en gemoedsrust hadden’ (Mosiah 4:2–3).

Dat was het antwoord.

Als de tijd komt wanneer u al het mogelijke hebt gedaan om u van uw zonden te bekeren, wie u ook bent, waar u ook bent, en naar uw beste kunnen de aangerichte schade hebt hersteld of vergoed; zij het iets wat uw status in de kerk betreft en u naar de juiste gezagsdragers bent gegaan, dan verlangt u naar dat bevestigende antwoord of de Heer u al dan niet aanvaardt. Als u bij uw zelfonderzoek die gemoedsrust vindt, weet dan dat de Heer uw bekering heeft aanvaard. Satan wil dat u wat anders denkt, en zal u soms overtuigen dat er na die ene vergissing geen weg terug is en dat u maar gewoon door moet gaan zonder enige ommekeer. Dat is een van de grootste misleidingen die er zijn. Het wonder van vergeving is er voor ieder die zich afkeert van zijn verkeerde daden en ze niet meer herhaalt. ■

Uit ‘Stand Ye in Holy Places’, Ensign, juli 1973, p. 122.

INZICHT

Hoe kan ik vreugde ondervinden terwijl het leven zo moeilijk is?

'Zoveel in het leven hangt af van onze instelling. Hoe we naar dingen kijken en op anderen reageren heeft heel veel invloed. Als we ons uiterste best doen en ervoor kiezen om tevreden te zijn met onze omstandigheden, wat die ook mogen zijn, geeft ons dat gemoedsrust en voldoening.'

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

BERAADSLAAG VAAK SAMEN

Gebruik deze zes beginselen om een geslaagde gezinsraad te houden.

p.42

VOOR JONGEREN

p.48

JMJV-THEMA 2015

De algemene presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen leggen Leer en Verbonden 4:2 uit.

VOOR KINDEREN

Leesuitdaging Nieuwe Testament

Lees dit jaar met deze kleuractiviteit het Nieuwe Testament.

p.66

